

ΠΟΠΑΪ

ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΧΕΡΙ !

ΑΝΤΙΘΕΤΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΒΕΤΕ
ΟΤΙ ΣΑΣ ΑΝΤΙΠΑΘΩ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΥΟ ΓΙΑΤΙ ΤΣΑΚΟΝΕΣΤΕ

Τ' ΑΚΟΥΣΙΕΣ; ΕΙ-
ΣΑΙ ΕΝΑΣ Α-
ΛΗΤΗΣ!

ΚΑΝΕΙΣ ΑΛ-
ΘΟΣ! ΕΣΕΝΑ
ΕΙΠΕ ΑΛΗΤΗ!

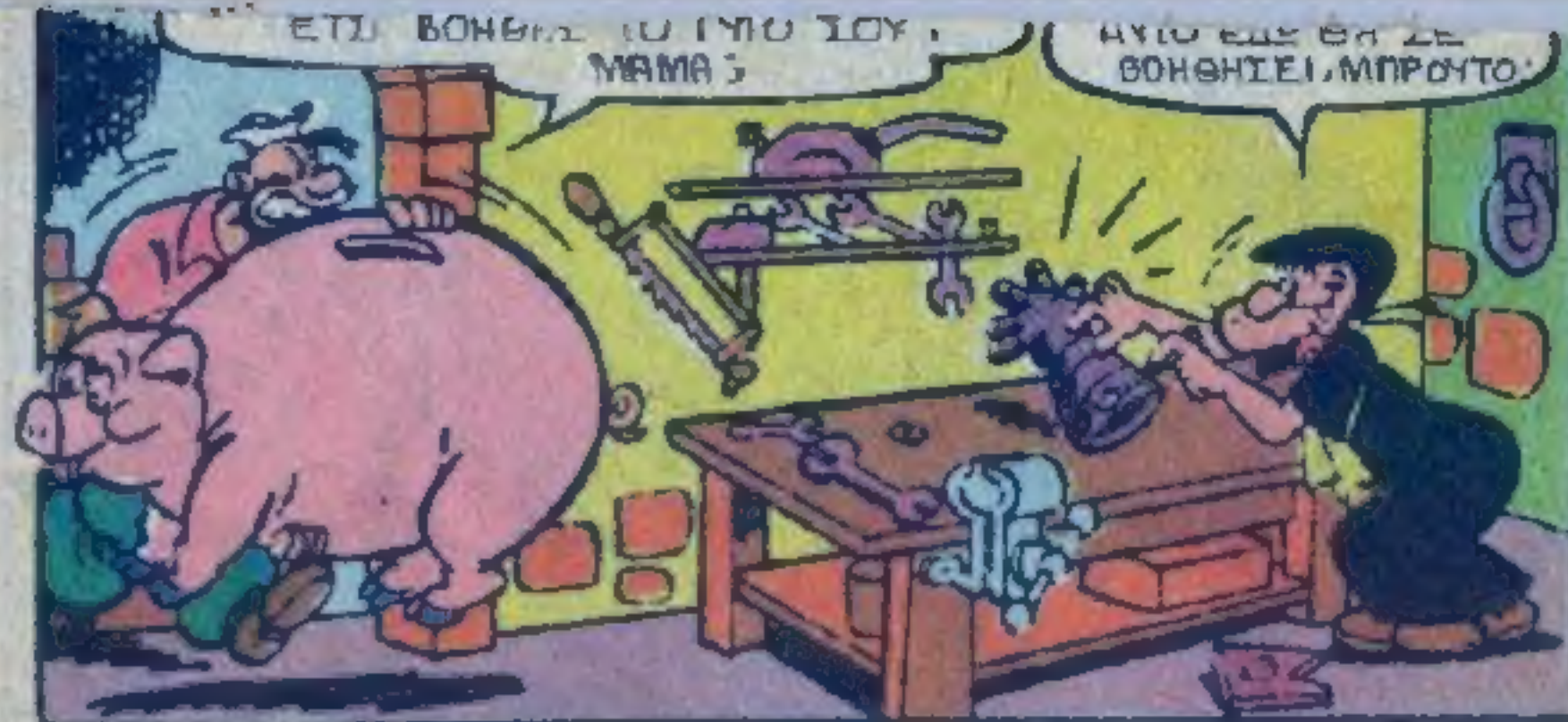
ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ! ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ
ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΤΕ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΜΙΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΣ
ΠΡΟΤΦΕΡΕΤΕ ΣΙΓΟΥ-
ΡΙΑ!...

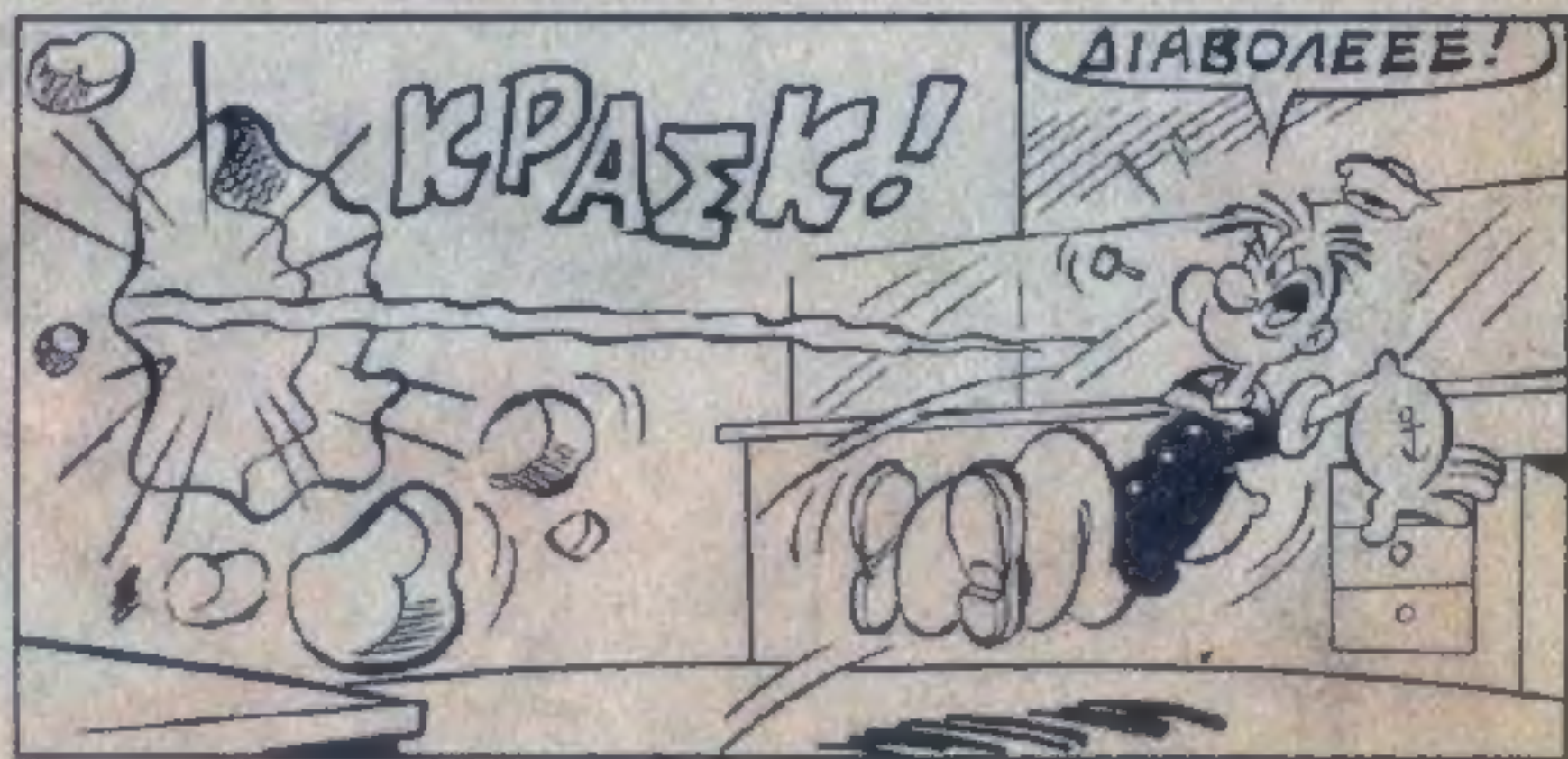
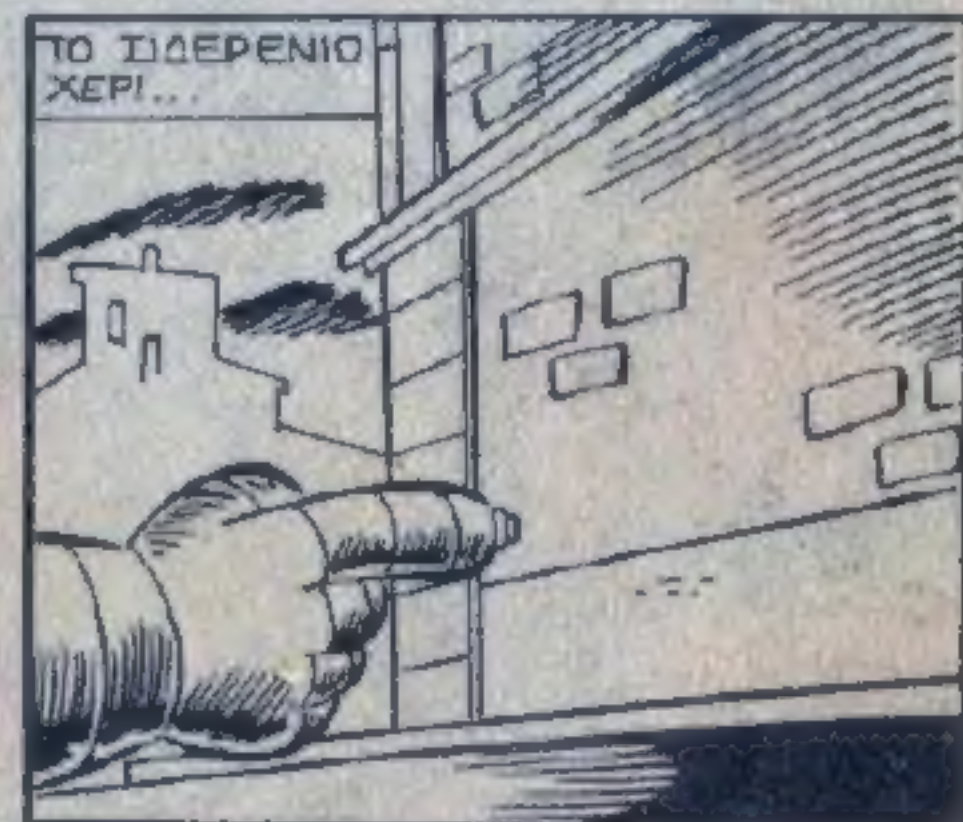

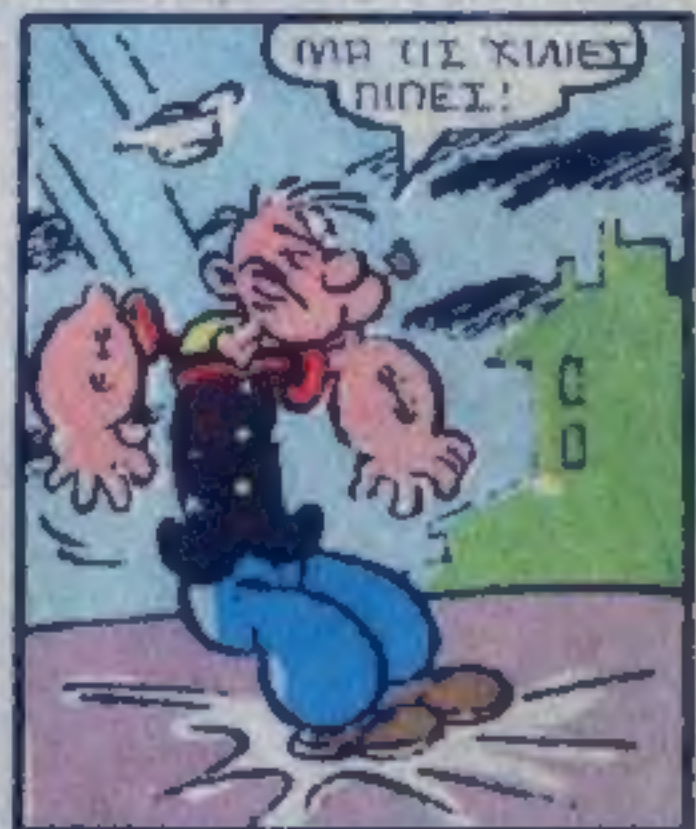
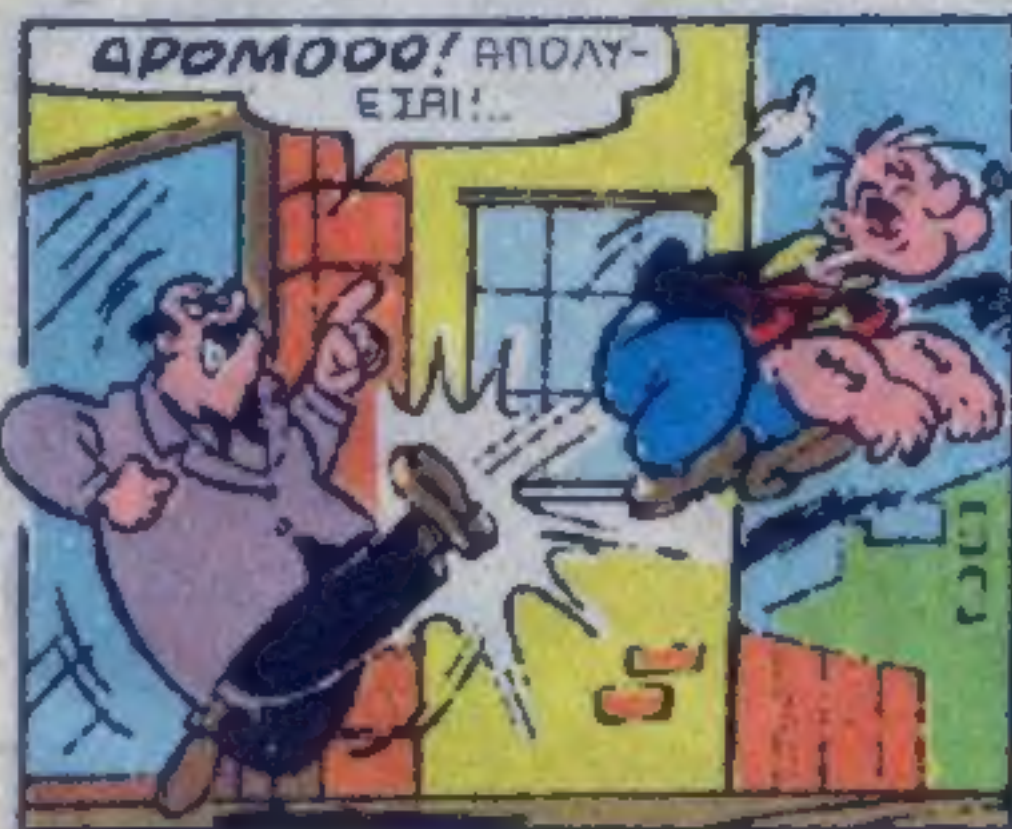
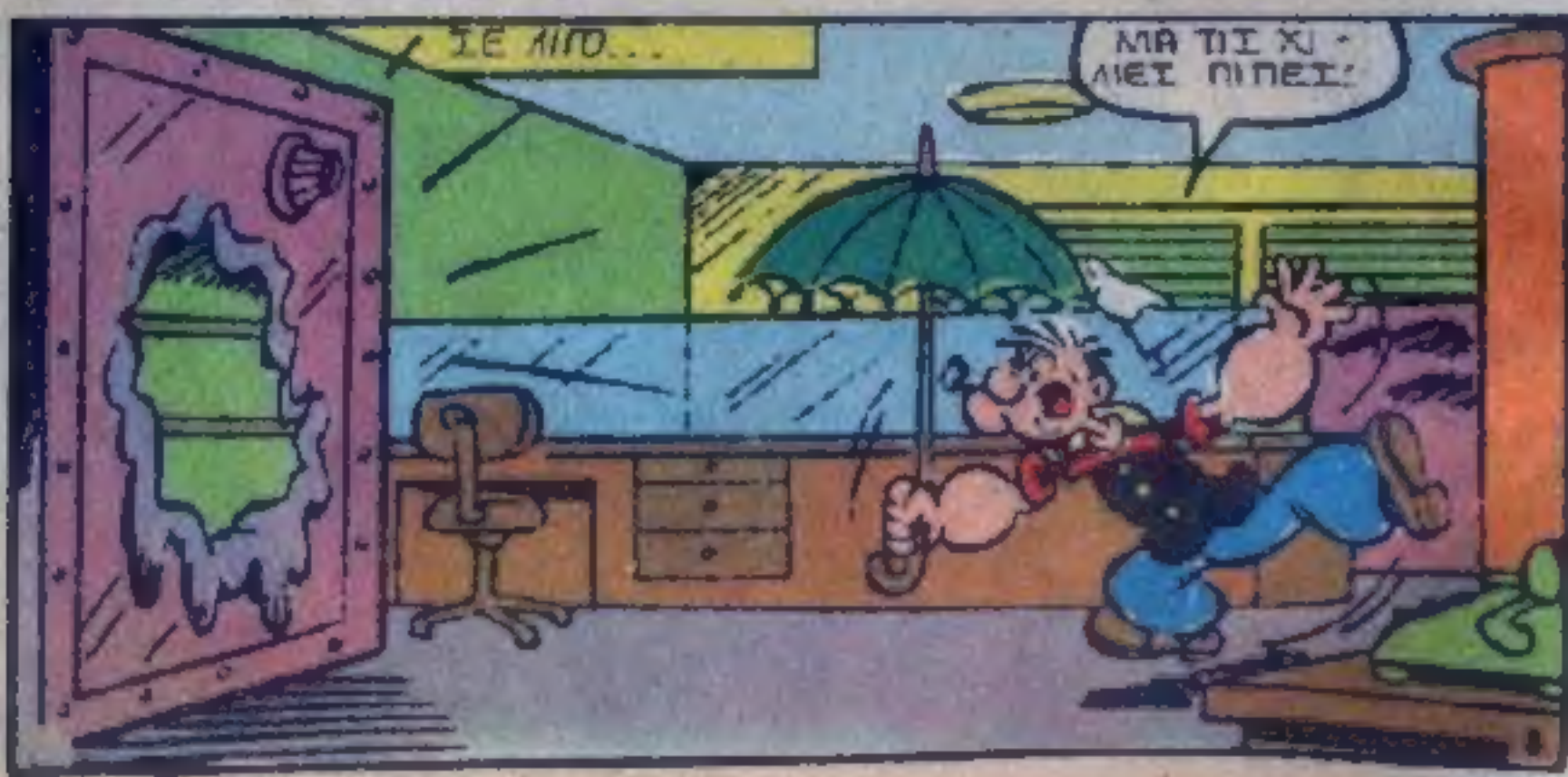
ΜΕ ΜΕΝΑ ΘΑΙΣΑΙ
ΣΙΓΟΥΡΗ ΣΑ ΜΕΙΣ
ΣΕ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩ-
ΤΙΟ, ΔΑΙΔ!

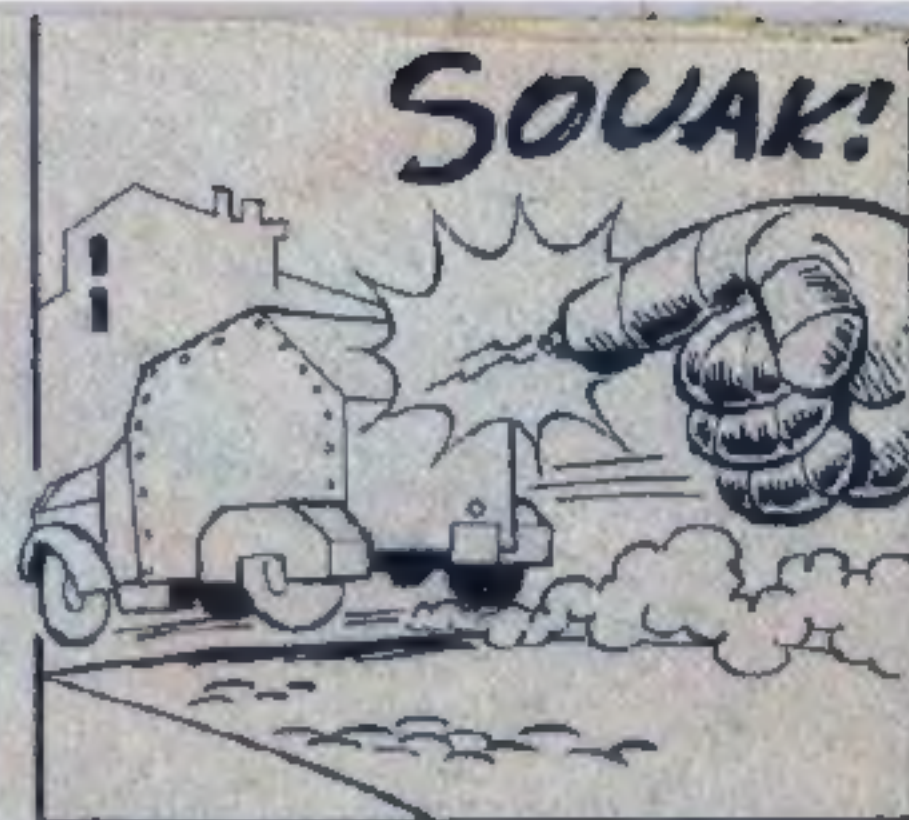
ΝΑΙ, ΕΝΑ
ΑΔΕΙΟ ΧΡΗΜΑ-
ΤΟΚΙΒΩΤΙΟ!...

ΚΙ' ΕΙΣΙ ΕΧΑΣΕΙ ΤΑ ΛΕ-
ΩΤΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

ΜΑ ΤΟΥΣ ΧΑΙΟΥΣ
ΚΕΡΑΥΝΟΥΣ!

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑ
ΟΤΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ
ΚΩΔΟΥΝ Τ' ΑΤΣΑΛΙ!

ΕΙΣΑΙ ΕΝΑΣ ΑΝΙΚΑΝΟΣ! ΑΠΟΛΥΕ-
ΣΑΙ! ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ
ΑΠΟ ΔΕ!

ΜΟΥ ΕΔΟΣΑΝ ΘΥΤΗ-
ΜΑ!

ΕΙΣΑΙ
ΕΝΑΣ
ΑΝΙΚΑΝΟΣ!

ΑΥΤΟ ΕΙΝΕ
Ω' Ο ΥΠΟΥΡ-
ΓΟΣ!

ΡΙΞΕ ΜΙΑ ΜΑ-
ΤΙΑ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ
ΑΓΓΕΛΙΕΣ ΕΚΕΙ
ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ
ΥΠΟΛΗΛΟΥΣ!

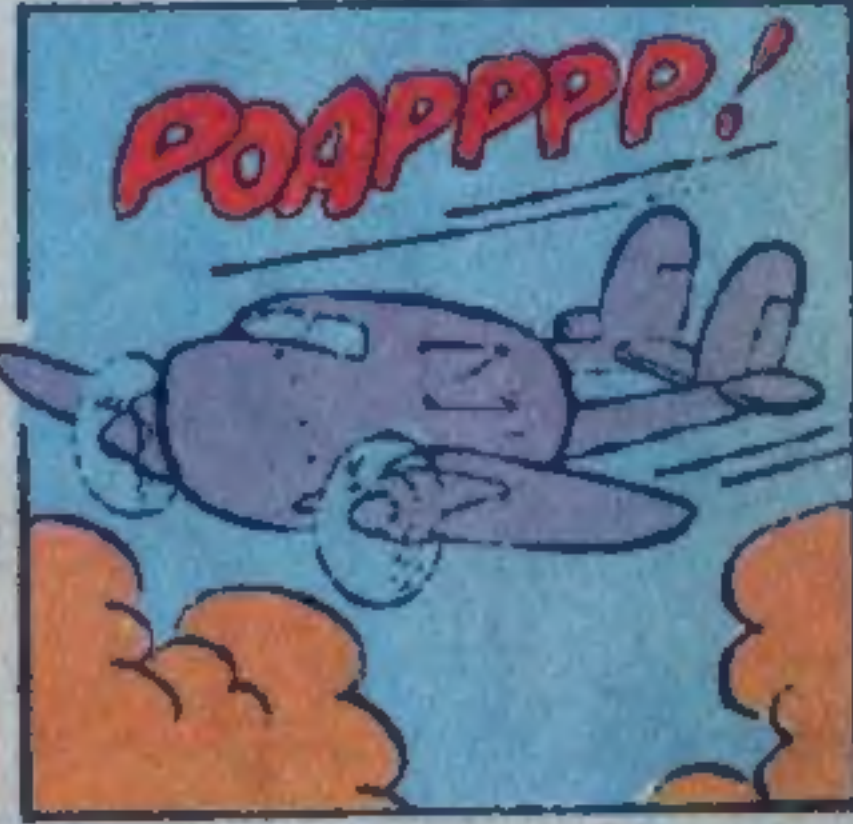

ΠΑΙΧΝΙΔΑ-
ΚΙ ΗΤΑΝ!

ΩΜΕ...
ΡΑ, ΜΠΡΟΥΤΟ!

ΟΤΑΝ ΘΑ ΓΕΜΙΣΕ ΘΑ ΠΑΡ ΝΑ ΤΟΝ
ΑΔΕΙΑΣΕ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΗΣ ΟΔΩ
ΣΑΝ ΑΠΟΔΕΣΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
ΜΟΥ!

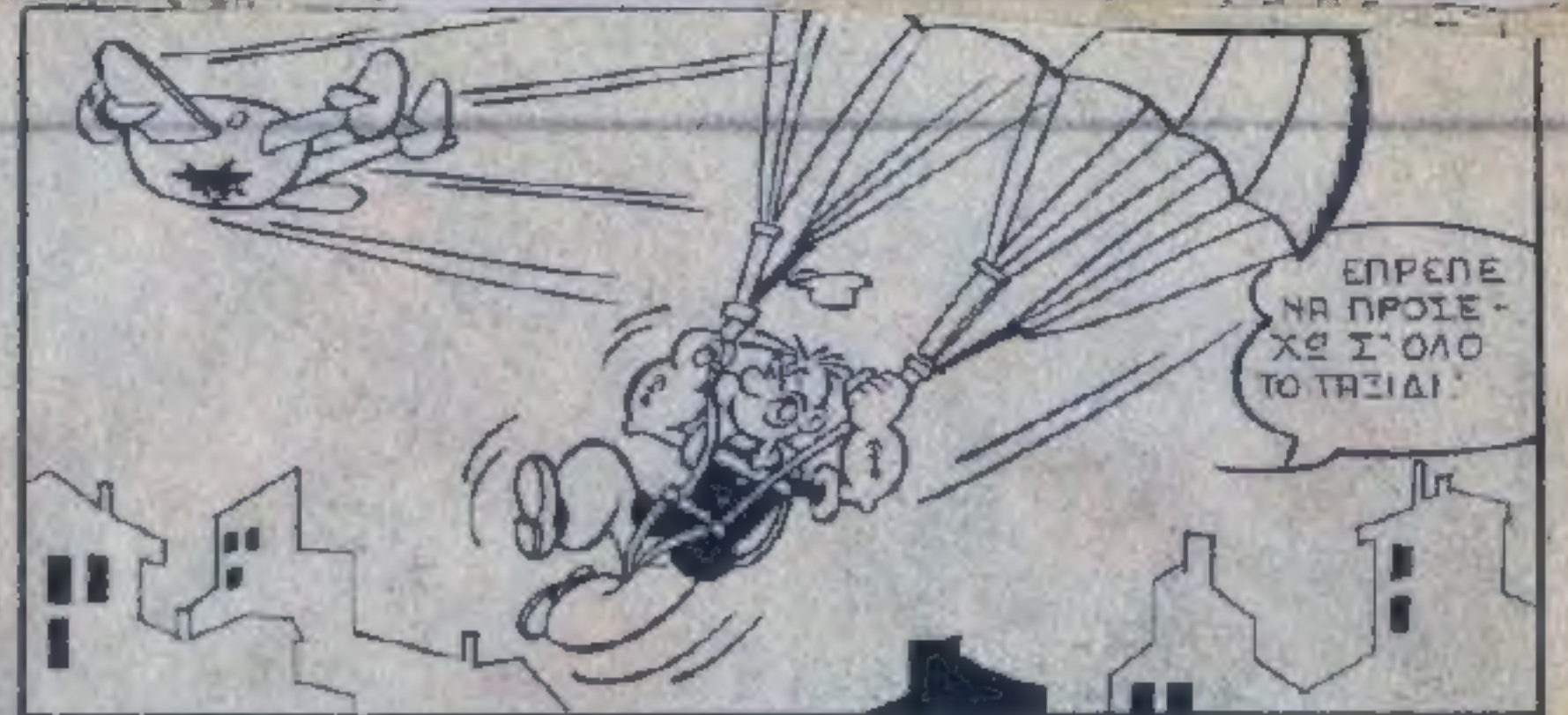
ΡΟΑΡΡΡΡΡ!

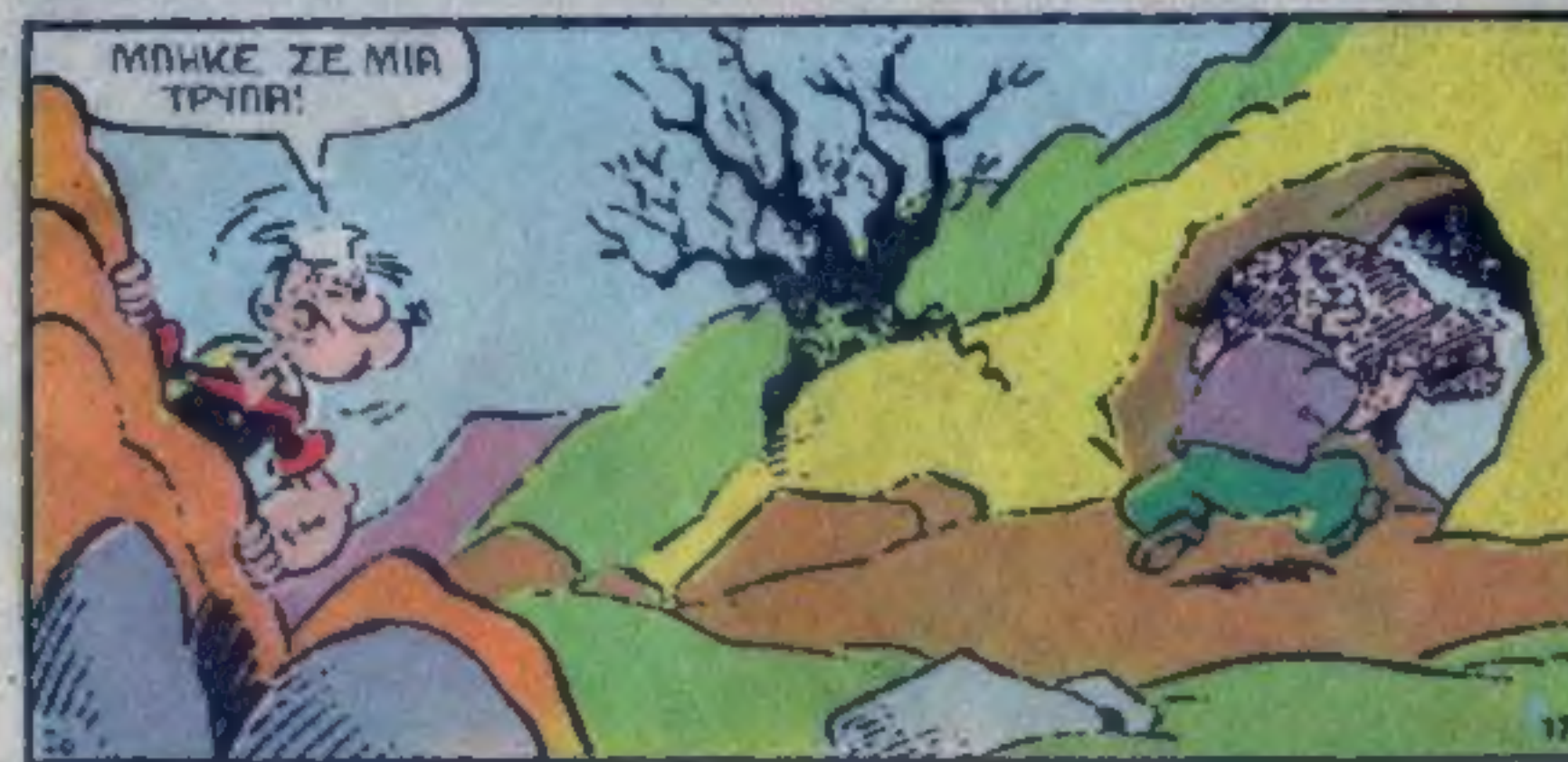

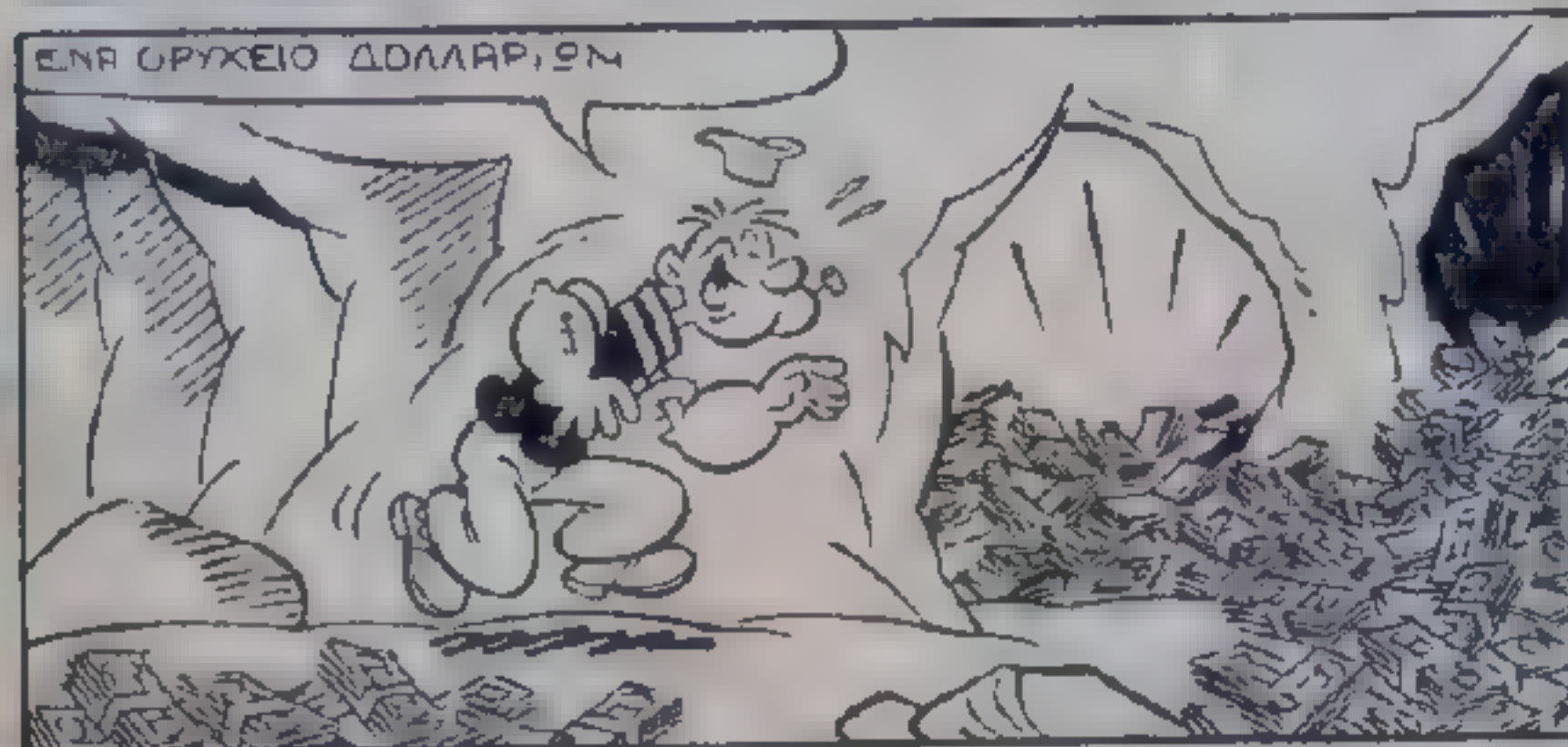
ΒΡΗΚΑ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΣΤΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙ-
ΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ, ΜΕ ΚΑΛΟ
ΜΙΣΘΟ ΚΑΙ ΞΕΚΟΥ-
ΡΑΝ!

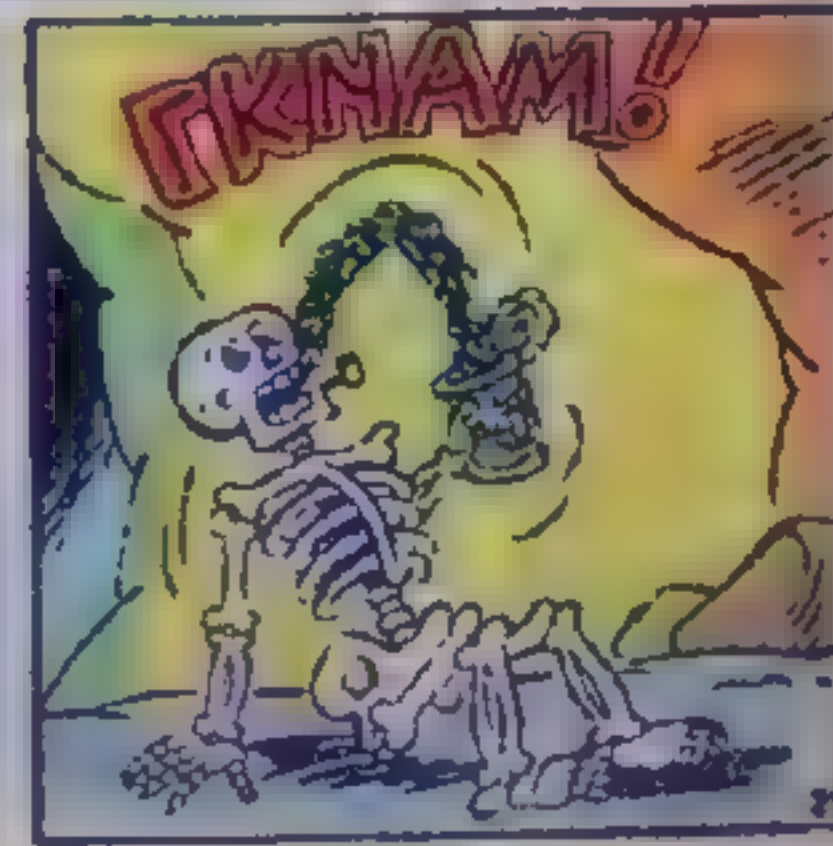
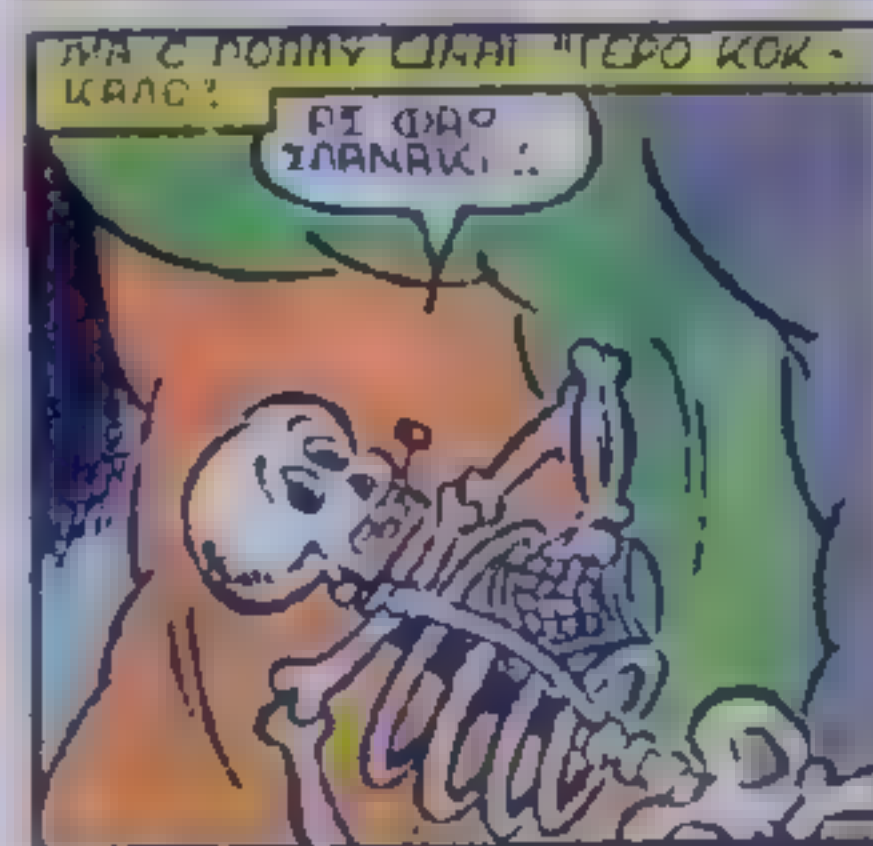
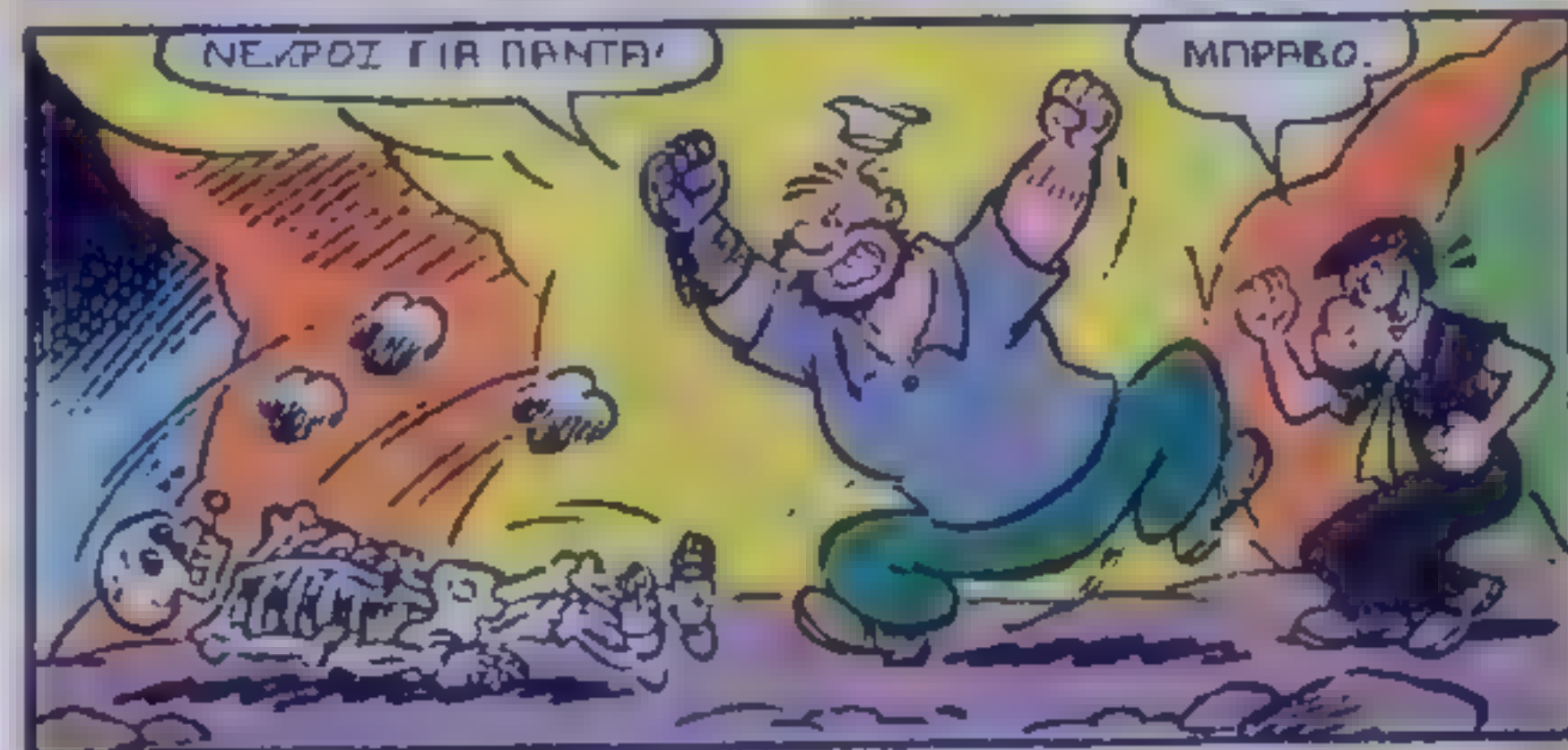
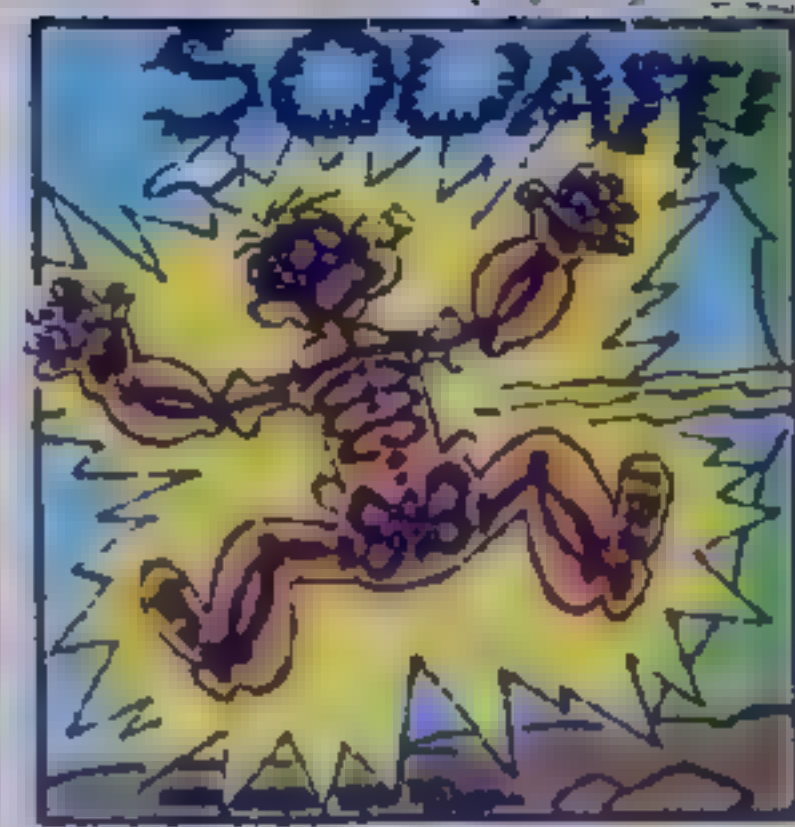
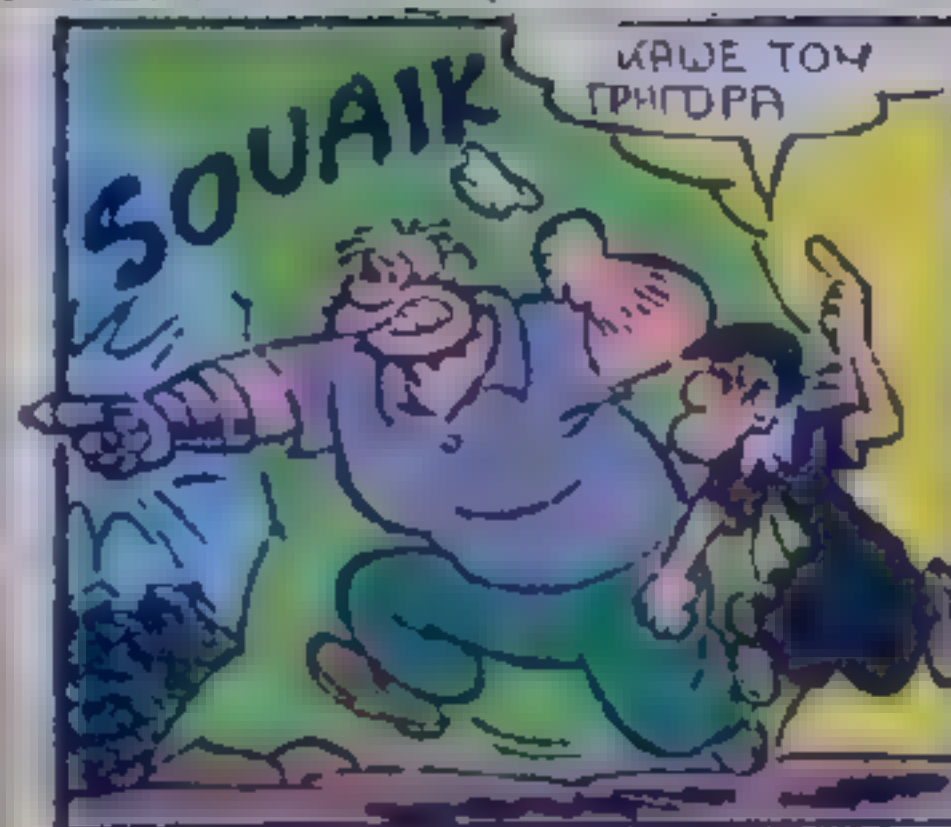
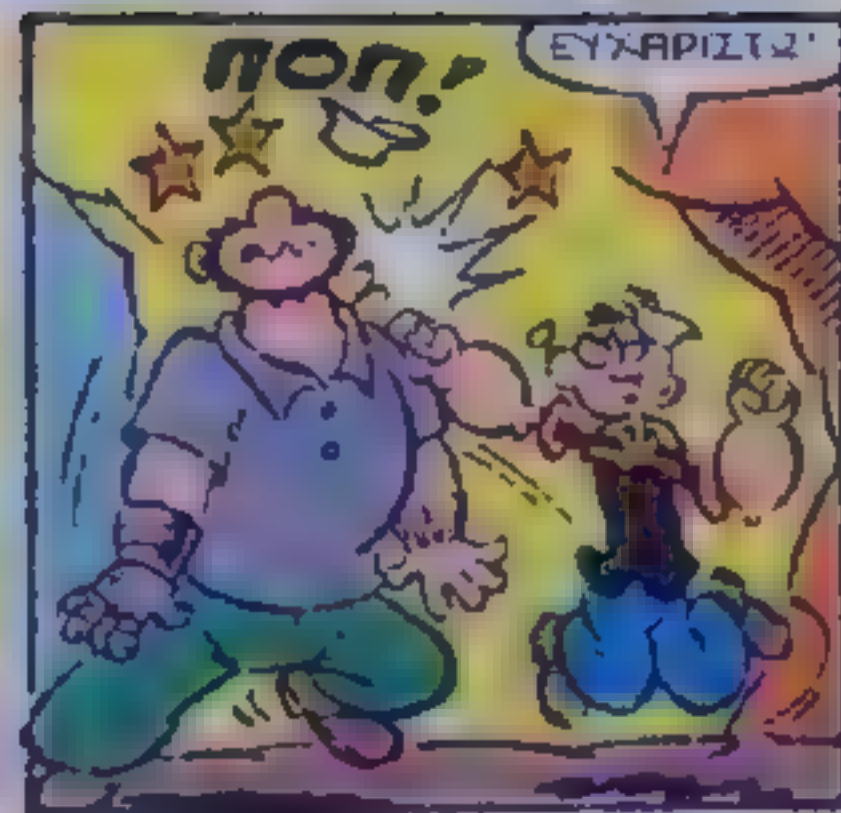

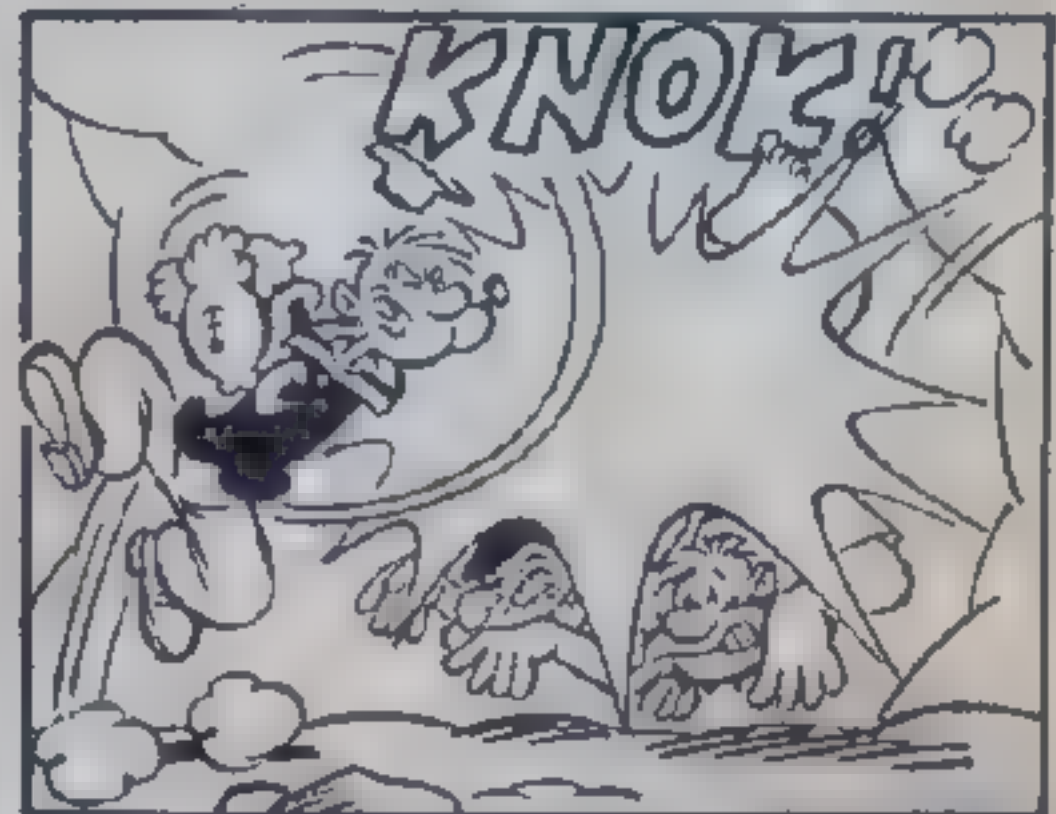
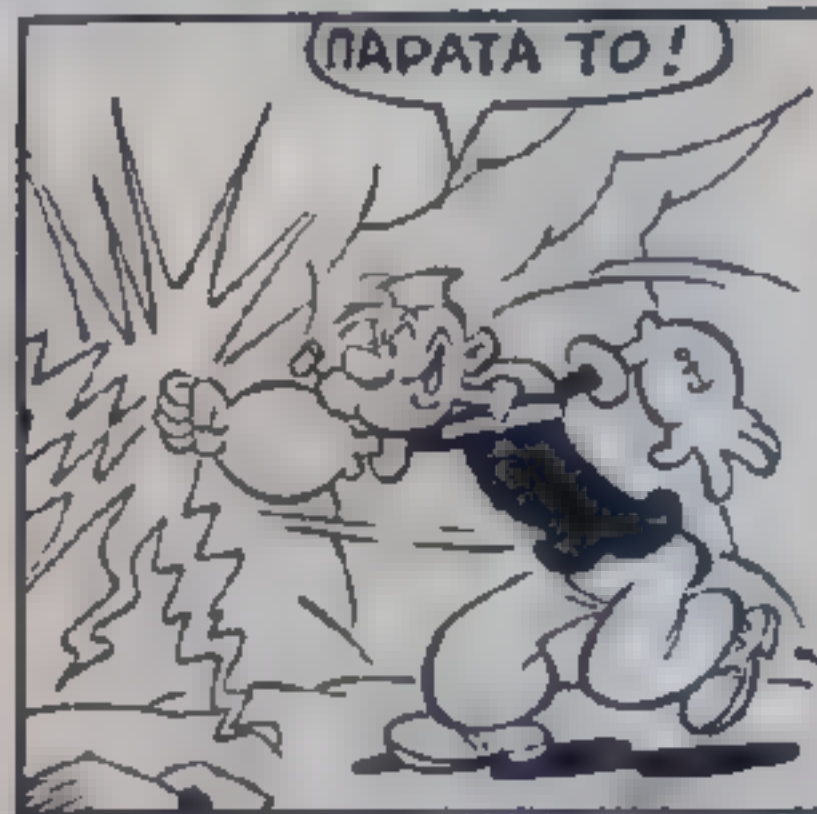
ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΕΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ
ΓΕΜΑΤΑ ΛΕΦΤΑ, ΚΑΙ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΑΡΧΕΙΧΕ Σ' ΟΛΟ-
ΚΛΗΡΟ ΤΟ ΤΑ-
ΣΙΔΙ!

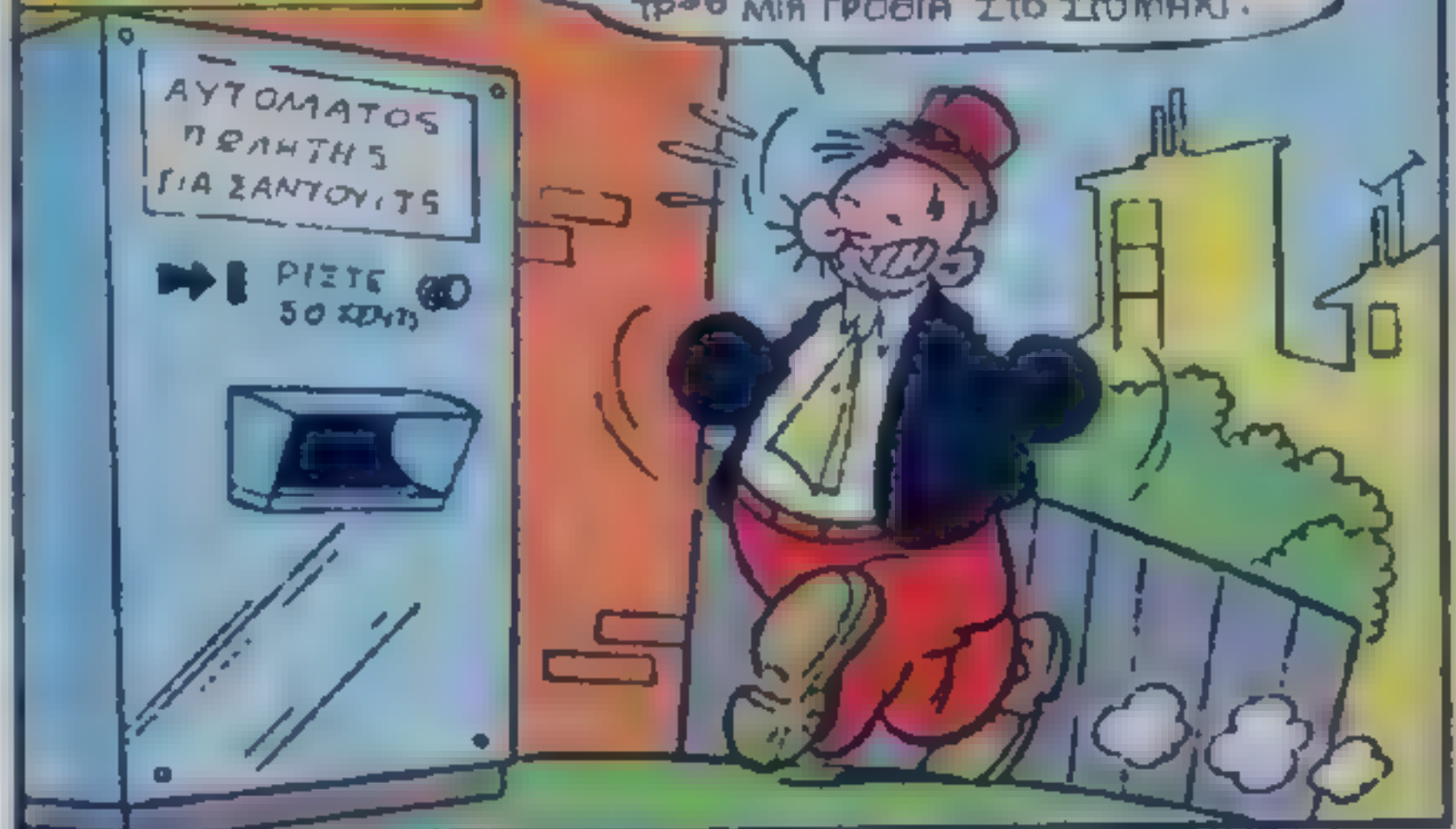

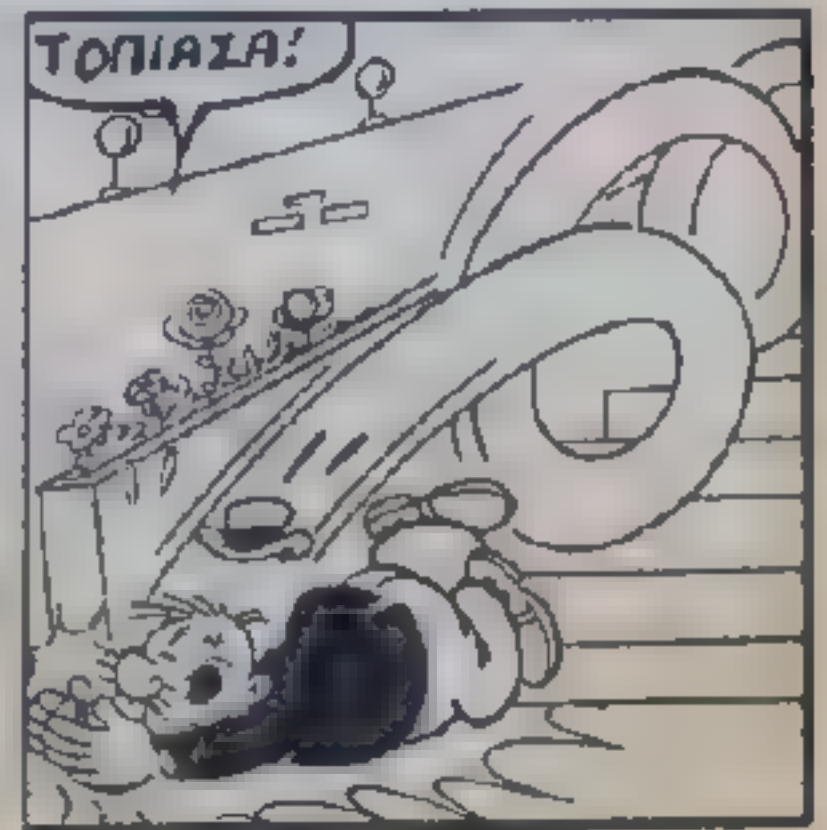
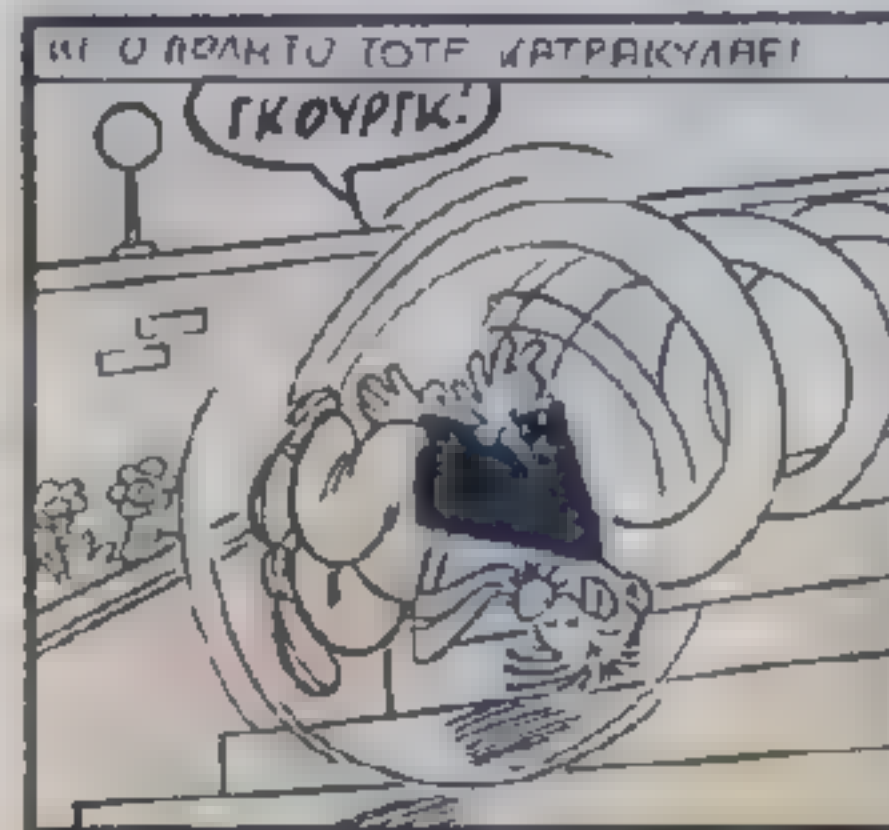
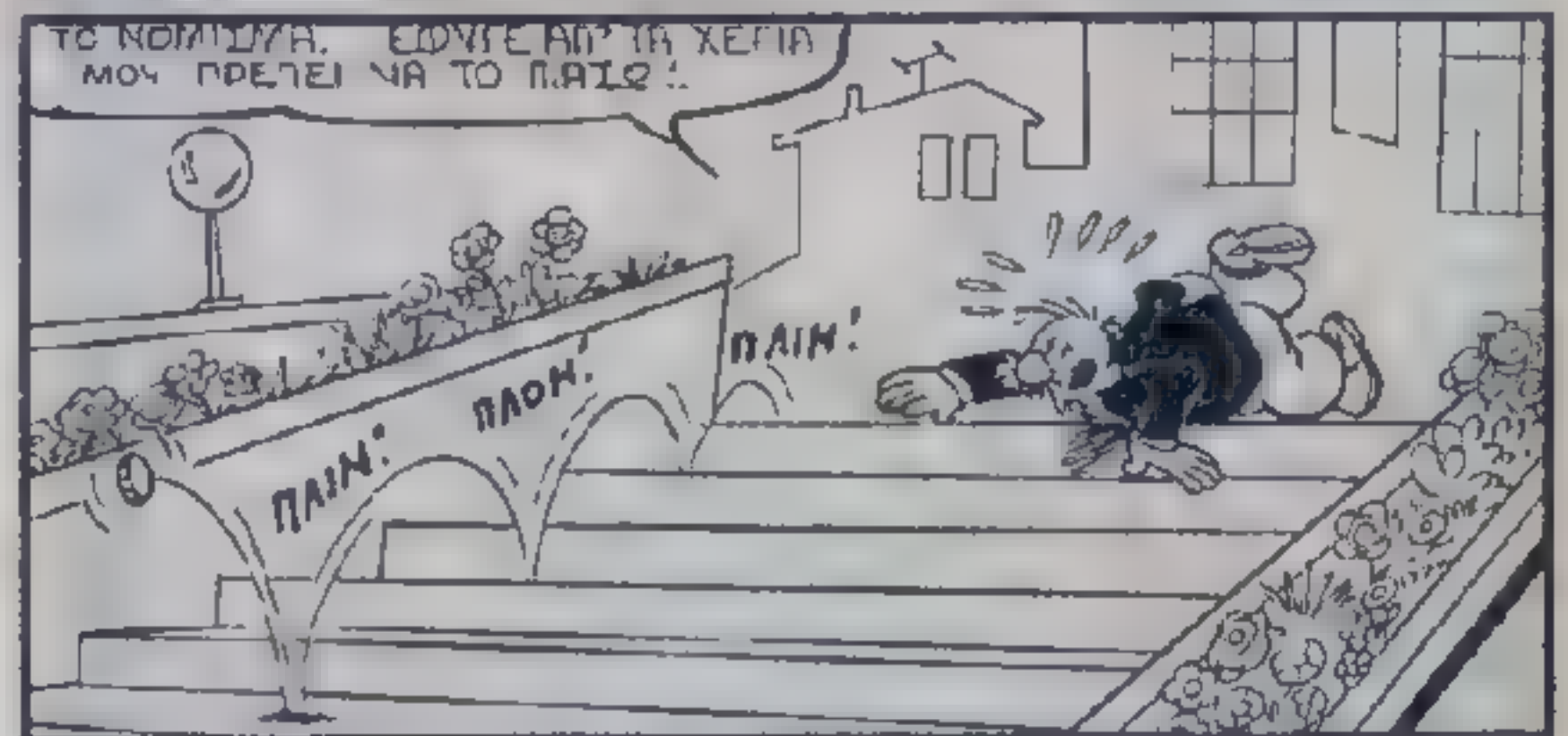
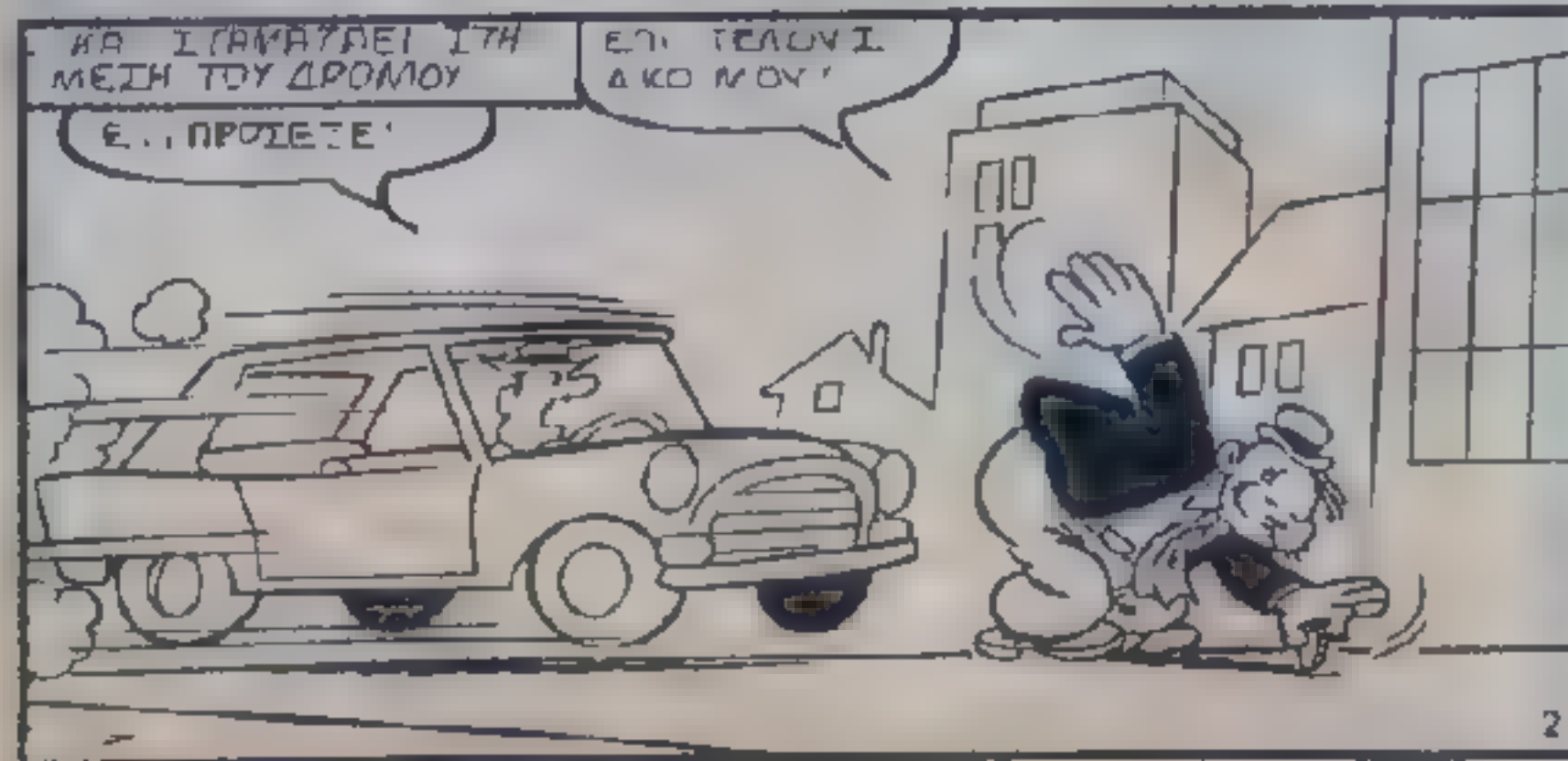
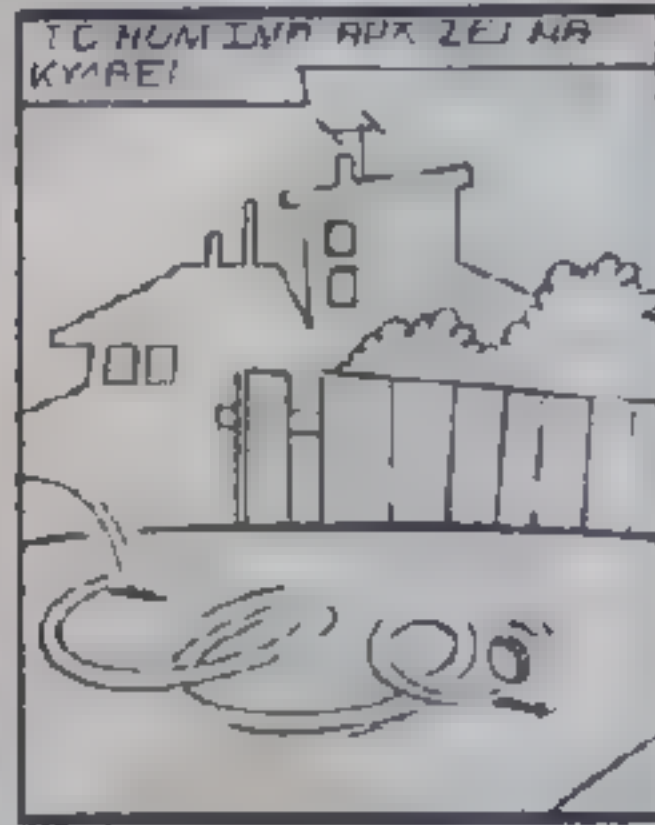

ΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑ

Ο ΛΟΑΝΤΟ ΟΠΟΣ ΠΑΝ -
ΤΑ ΡΕΙΝΑΕΙ...

ΓΚΡΡΡ!.. ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΝ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ
ΤΡΩΕ ΜΙΑ ΓΡΟΒΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ:

ΟΧΙ! ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΑ ΑΛΛΑ ΕΙΜΙ ΕΥΤΥΧΙΖΜΕΝΟΙ!..

ΤΩΣ ΑΜΕΙΟΙ ΣΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ! ΘΕΛΩ ΕΝΑ ΟΜΟΡΦΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ!

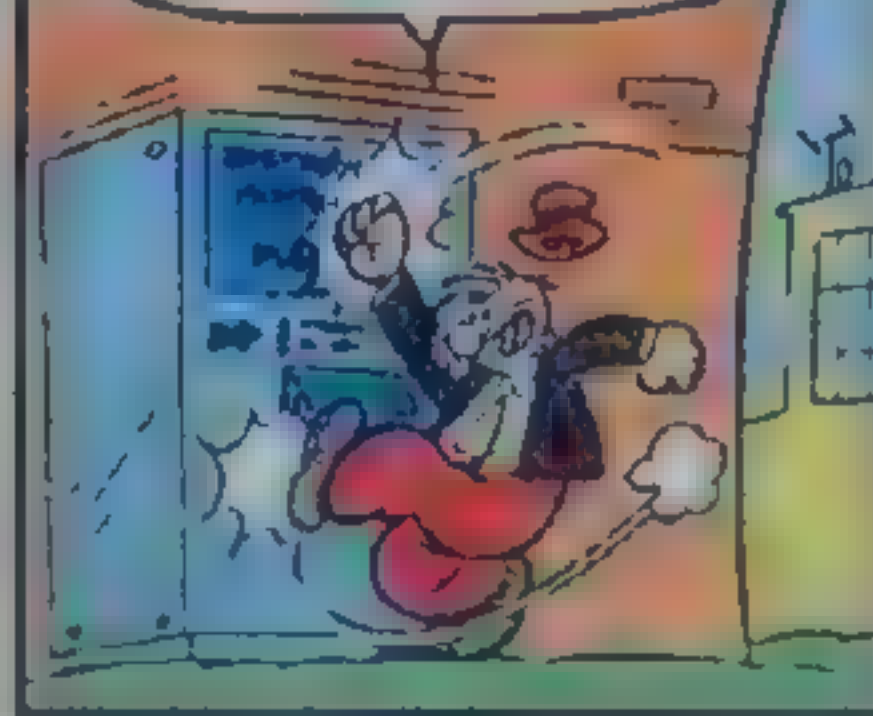
ΦΙΧΝΕ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ!

ΟΥΛΠ! ΜΑ ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ!

ΛΕΞΕ ΜΟΥ ΠΙΣΟ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΜΟΥ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ!

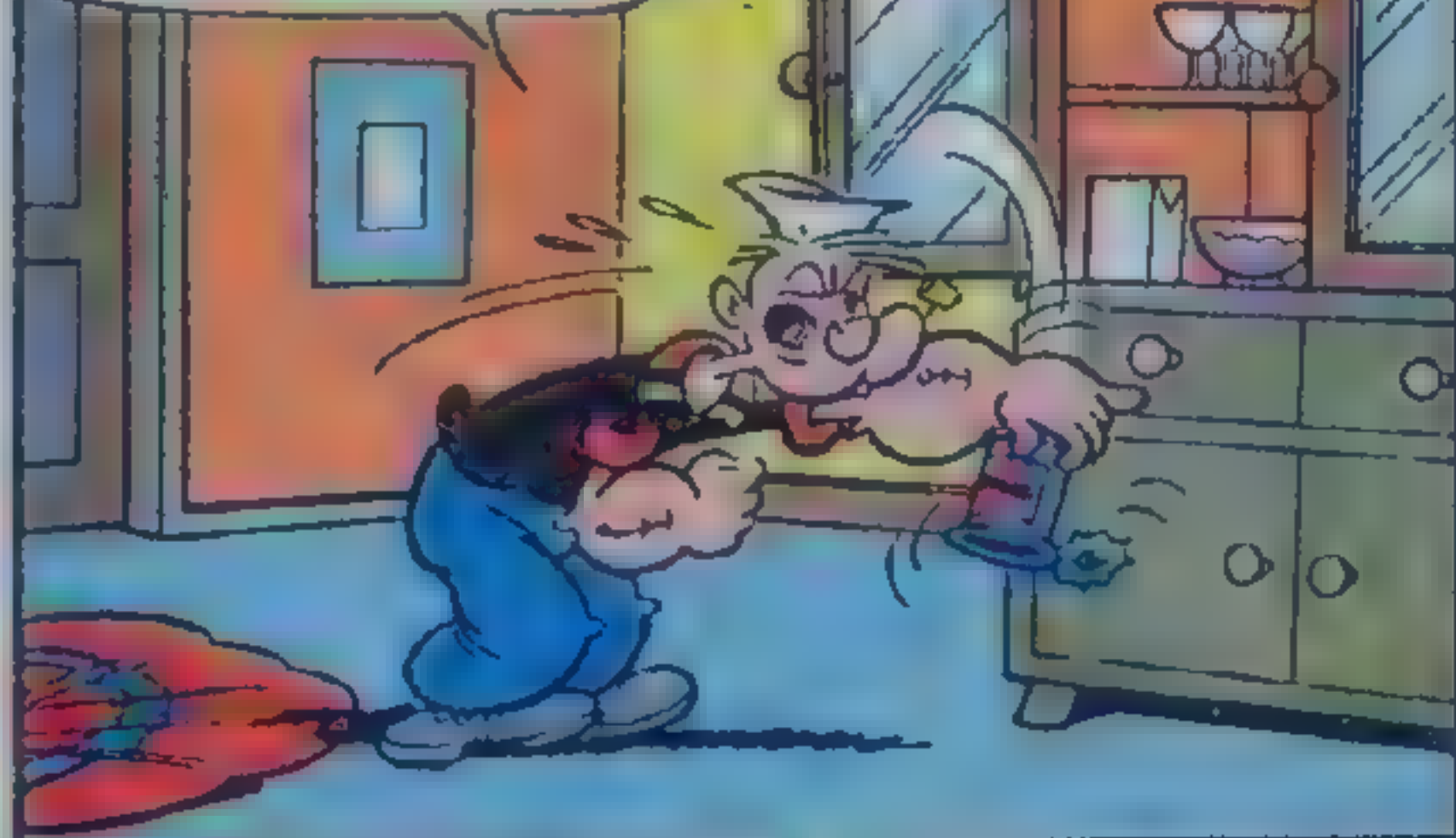

ΜΑΤΑ! ΓΚΡΡΡ ΟΤΙ ΓΑΙΝΑ ΤΟ ΧΤΥΡΟΣ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΙ ΑΣΤΑ! ΔΕΙ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ!

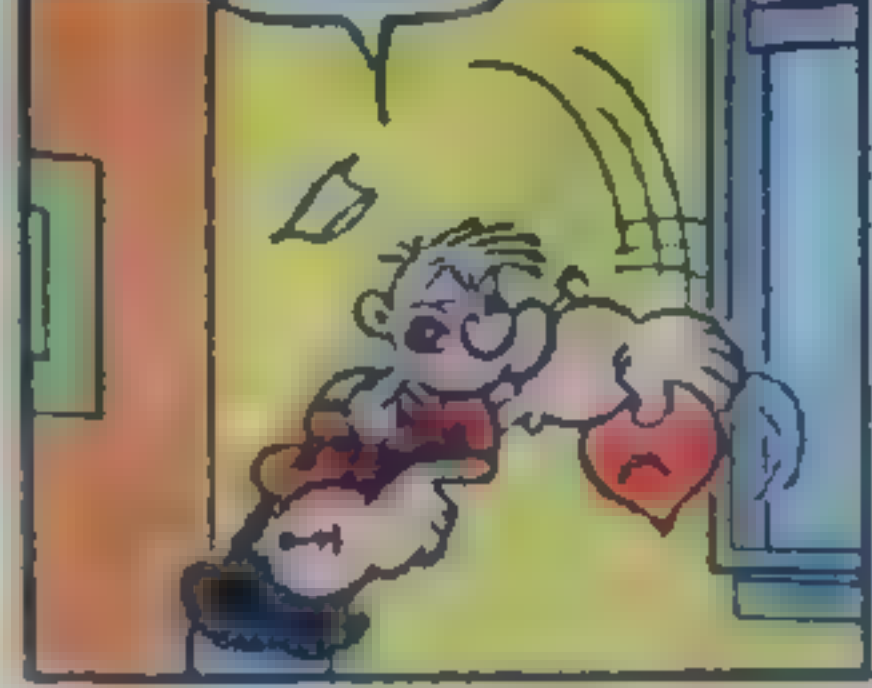

ΤΟ ΜΟΝΑΧΙΚΟ ΣΕΡΙΤΙ!

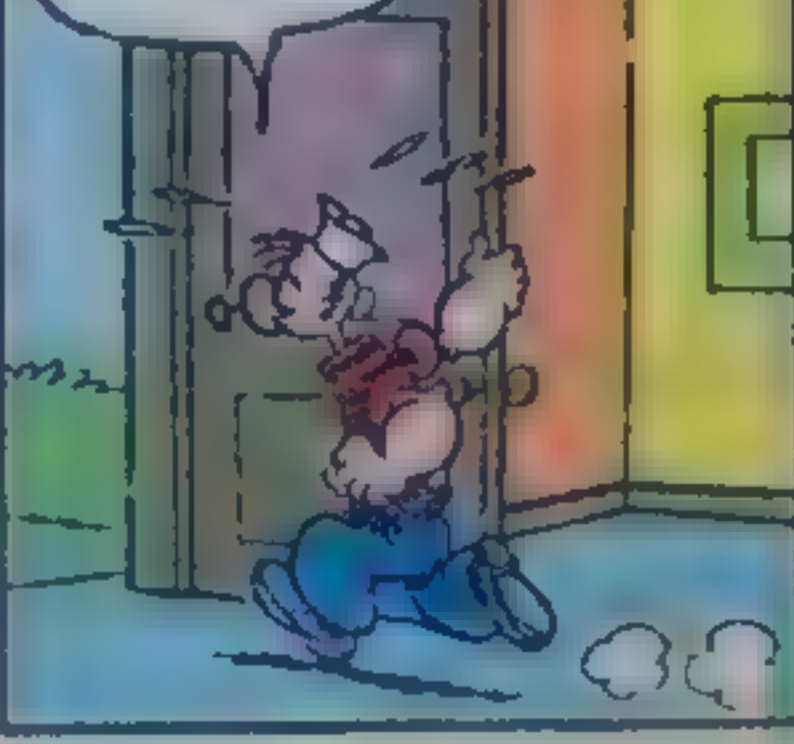
ΔΕΝ ΕΜΕΙΝΕ ΟΥΤΕ ΘΥΛΟ ΡΟΟ ΣΠΑΝΑΚΙ!

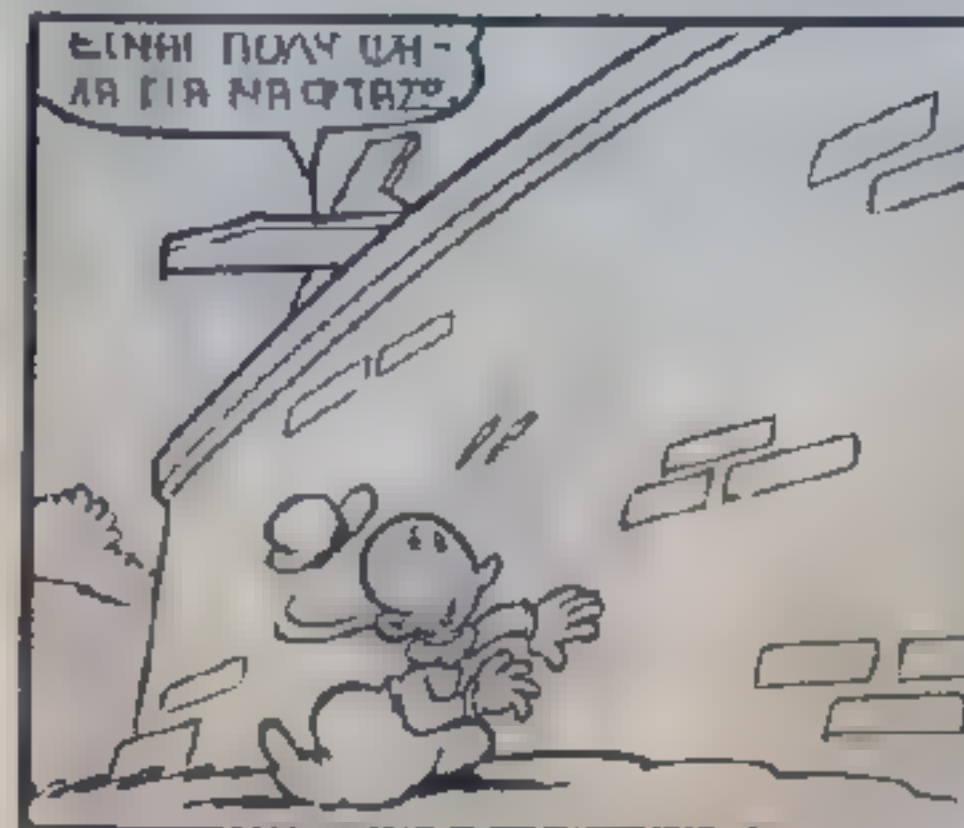
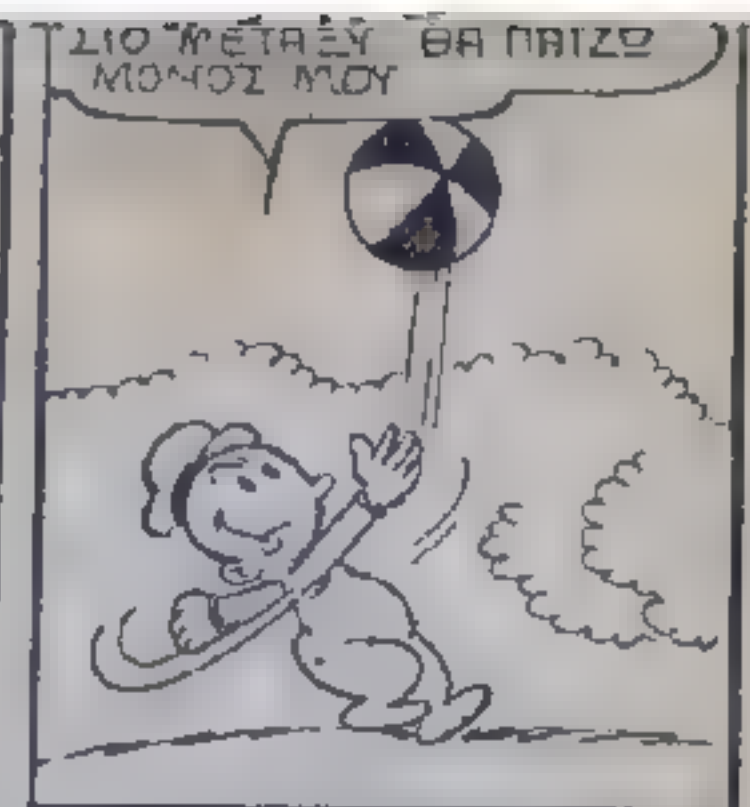

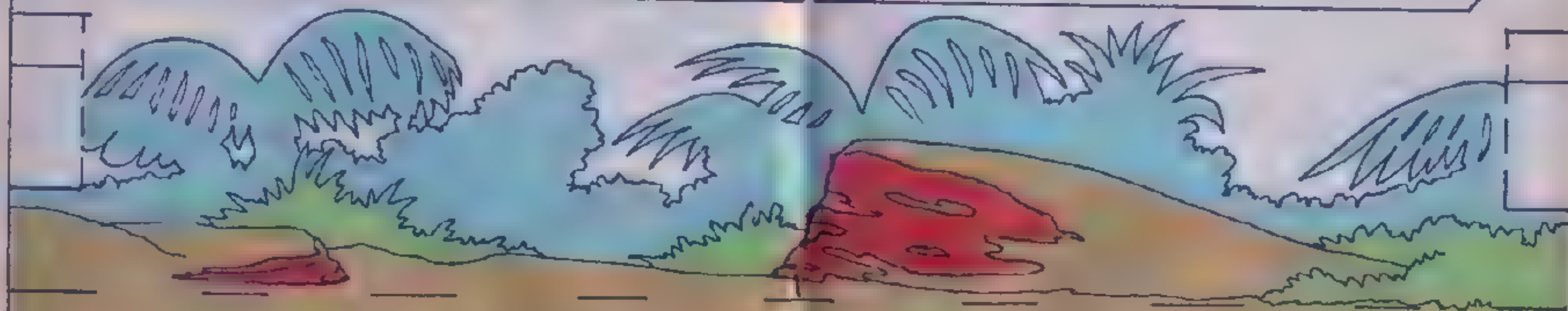
ΚΙ ΟΥΤΕ ΥΑ ΡΕΝΤΑΡ ΓΙΑ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣ ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΣΠΑΝΑΚΙ!

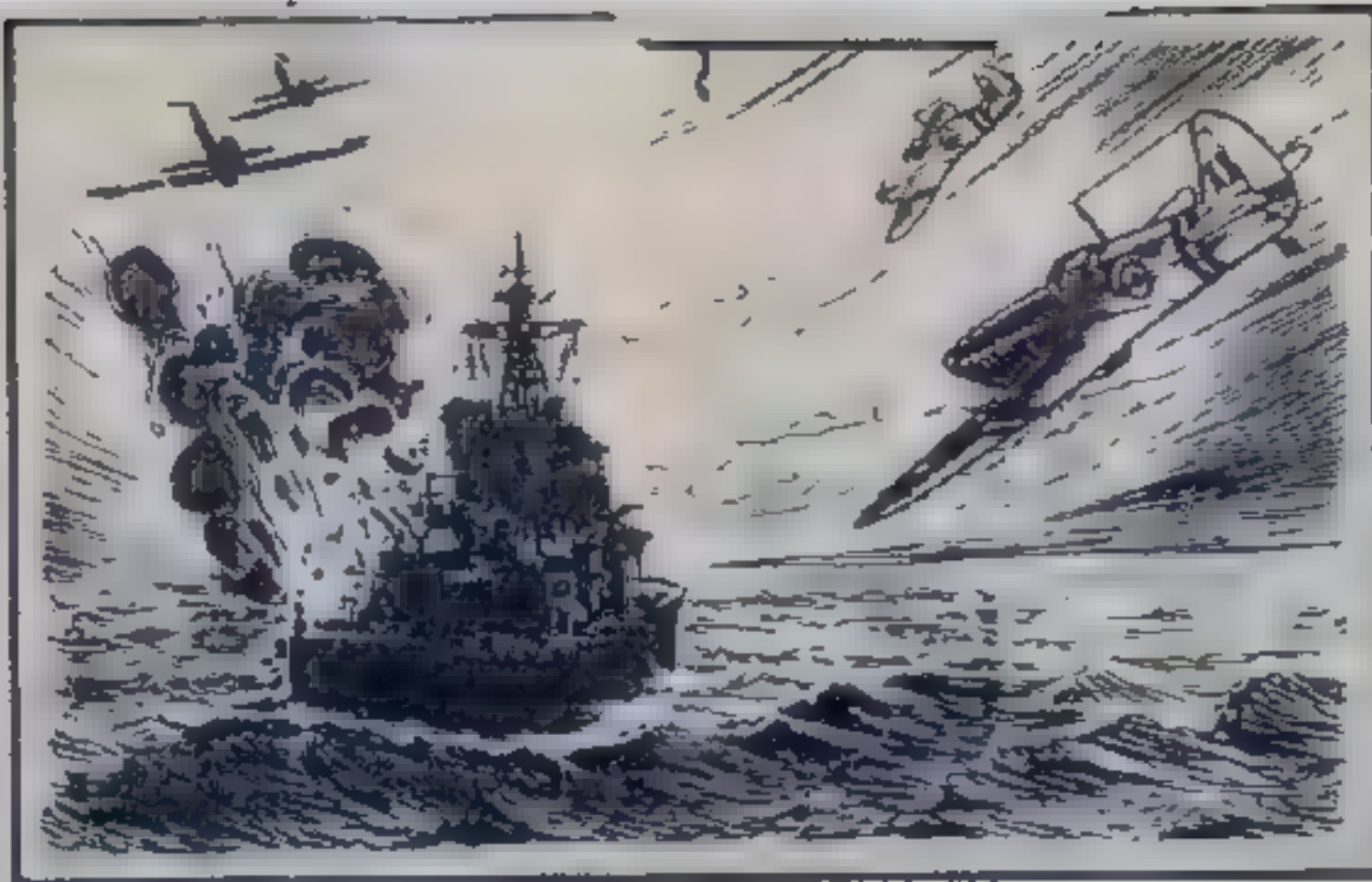

Τ' ΑΤΥΧΙΑ!

Η ΠΛΗΡΗΣ κατάρρευσις τῆς Γαλλίας, μέσα σὲ λίγες εβδομάδες, μονάχα, τὸ 1940, ἔκανε τοὺς διατακτικούς ἀκόμα κυδερνότες τῆς Ἰταλίας νὰ θγαῖν στὸν πόλεμο, στὸ πλεῖρό τῆς ναζιστικῆς Γερμανίας. Ἔτσι, ἀρχισε ἡ μεγάλη τραγωδία τοῦ ἱσλικοῦ λαοῦ, ποῦ, βασικά, δὲν ἠθέληε τὸν πόλεμο.

σκέφθηκαν νὰ ἀντιμετωπίσουν πᾶ τὸν ε' Αἰώνα, τὴν συμπλοκή Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν, καὶ στὰ ἄλλα θεάτρα τῆς συγκρούσεως.

Ἡ Μεσόγειος ἦταν μιά περιωγή, ὅπου ἡ συγκρούσις θὰ γινόταν, κατὰ κάποιο τρόπο ἐπὶ τῶν ὁρίων.

Τὸ Βρετανικὸ Ναυτικὸ ἦταν ἀρκετὰ ἰσχυρὸ στὴ Μεσόγειο, μὲ θά-

ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΤΑΡΑΝΤΑ

Ὁ Μουσολίνι καὶ ἡ παρέα του, ἤθελαν νὰ ἀναβιώσουν τὴν Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία. Καὶ θεωροῦσαν ὅαν πρώτης τάξεως εὐκαιρία τὴν ἔξοδο στὸν πόλεμο μὲ τὴν Γερμανία τοῦ Χίτλερ.

Στὸ μεταξὺ, ὅλο τὸ καλοκαίρι τοῦ 1940, οἱ ἐλάχιστοι πιλότοι τῶν ἀγγλικῶν καταδιωκτικῶν, κατ'ἄφεραν νὰ σώσουν τὴν πατρίδα τους, τὰ νησιὰ τους, ἀπὸ τὴν ἀπόδρασι τῶν Γερμανῶν. Καὶ ὁ Χίτλερ τελικά, δὲν τὴν ἀπεφασίωσε μιά τέτοια περιπέτεια.

Σχεδὸν σίγουροι πᾶ οἱ Ἀγγελοι, ὅταν μῆκε τὸ φθινόπωρο, ὅτι ἡ πατρίδα τους δὲν κινδυνεύει,

σεις στὸ Γιβραλτάρ, τὴν Μάλτα καὶ τὴν Ἀλεξανδρεία.

Υπῆρχε ἀρκετὸς στρατὸς — ἀξιόμοχος — στὰ αἰγυπτιακά συνόρα μὲ τὴν Ἀποικίαν τῶν Ἰταλῶν στὴν Κυρηναϊκή, τὴν Τρικυλιτιδα (τώρα Λιβύη), καὶ ἡ ἀεροπορία εἶχε ἀρκετὲς βάσεις καὶ σημαντικὴ ἰσχύϊ σ' ὅλη τὴν περιοχή.

Ἦταν γνωστὸ, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ εἶχαν μεγάλες δυνάμεις στρατοῦ στὴν Λιβύη, ἐνῶ τὸ ναυτικὸ τους, μὲ πολλὰ καὶ καινούργια, τότε,

γλοῖα, εἶχε τὴν βάση του στὴ νότιος ἀκτὴς τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου, στὴ Σικελία καὶ τὴν Βο-

ρειο Ἀφρική.

Ἡ ἀεροπορία τῆς ἦταν ὑπέρτερη σὲ ἀριθμὸ ἀπὸ τὴν βρετανική. Ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἦταν ἀκόμα γνωστὸ, τότε, ἦταν ἡ πολεμικὴ ἐτοιμότης τῶν ἀνδρῶν τῆς.

Γερμανοὶ δὲν ὑπῆρχαν τότε στὴ Μεσόγειο.

Ἡ ἀνωμέτρηση ἀνέμενε οἱ τοὺς Ἀγγελοὺς καὶ τοὺς Ἰταλοὺς, ὅπως ἔδειχναν τὰ ἀράγματα, δὲ ἦταν ἀποφασιστική.

Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συγκρούσις, ἔπεσε κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μιά πρώτης τάξεως εὐκαιρία γιὰ τοὺς Ἀγγελοὺς. Τὴν ἀρπάζαν ἀπὸ τὰ μαλλιά! Καὶ ἀντιμετωπίζαν τὴν ἰσορροπία δυνάμεων στὴ Μεσόγειο, ποῦ τότε ὁ Μουσολίνι τὴν ἀποκαλοῦσε «Μαρε Νόστρουμ» (στὰ λατινικά σημαίνει «θάλασσά μας»).

Ὁ Μουσολίνι εἶχε διαπράξει τὴν ἐπαχὴ ἐκείνη, ἐνὸς μεγάλου λάθος. Τὴν εἰσβολὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ μέσῃ τῆς Ἀλβανίας. Ἔχει θεωρήσει τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴ ὅαν ἕναν «καὶ μακτὰ περπάτο». Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς του ἦταν νὰ ἰσχυροποιήσῃ τὴν θέσιν του, στὴν Ἀνατολικὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου.

Ἀλλὰ ὁ «ἀναιμακτὸς αὐτὸς περπάτο» μετέβληθη σὲ φιάσκο. Οἱ ἀπαικτερές μονάδες τοῦ ἀποκρουσθῆκαν, χωρὶς καμμιά οὐσιαστικὴ βοήθεια ἀπὸ τοὺς Ἑγγελλέους πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ χρειώθηκε νὰ ἐπέμβουν οἱ Γερμανοί, γιὰ νὰ σώσουν τοὺς Ἰταλοὺς, ποῦ κόντευαν νὰ τοὺς πιταῖουν στὴ θάλασσα οἱ Ἕλληνες φανταροί!

Αὐτὴ ἡ ἥττα τῶν Ἰταλῶν στὴν ἑρρά, ἦταν κάτι ποῦ τοὺς ἔκανε νὰ τὰ χάσουν ἐντελῶς.

Ἀκριβῶς, αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, ἀρπάζει ὁ διοικητὴς τοῦ Βρετανικοῦ Στόλου τῆς Μεσογείου, ἔχει παραλάβει πρόσφατα ἕνα ἀεροπλανοφόρο, τὸ «Ἰλλουστριους». Ἀπεφάσισε, λοιπὸν, νὰ τὸ χρησιμοποῖσῃ ἀμέσως ἐναντίον τῶν ἐλ λιμενισμένων σκαφῶν τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου στὴν βάση τοῦ Τάραντα.

Ἦταν ἡ νύχτα τῆς 11ης Νοεμβρίου τοῦ 1940. Τὰ ἀεροπλάνου ποῦ ἔκαναν τὴν ἐκδρομὴ ἦσαν, ὅλα κι' ὅλα 21. Ἐκίνησαν ἀπὸ τὸ ἀεροπλανοφόρο «Ἰλλουστριους», ποῦ θρῖσκταν 170 μίλια μακριὰ ἀπὸ τὸ στόχο τους. Τὸ λιμάνι τοῦ Τάραντα βρίσκεται στὸ στατικὸ τῆς ρότας, ποῦ σχηματίζει ἡ Ἰταλικὴ γιρσόνησος. Ἔτσι ὅπως τὴν ἐλάνομε στὸ χόρτη.

Τὰ ἀεροπλάνου τῶν Ἑγγελλέων, δὲν εἶχαν, θεοσέως, καμμιά σχέσιν μὲ τὰ σημερινά. Κι' ὅμως, τὰ κα-

τάφερον περίφημα. Ἐπετέθησαν σὲ δύο κύματα.

Τὰ ἑνδεκά ἀπὸ αὐτά, μετέφεραν «τελικὴν νύχτα», ὅπως ἔλεγον τότε τὴς τορπίλλες. Τὰ ἄλλα δέκα, μετέφεραν ἐκρηκτικὲς καὶ ἀμφορητικὲς δομῆς.

Φυσικά, συνήνεσαν πυκνὸ ἀντι-ἀεροπορικὸ πύρ. Καὶ ἀπὸ τὰ καράβια καὶ ἀπὸ τὴν ἑρρά.

Μόνον δύο ἀεροπλάνου, ὅμως, κατερίφθησαν.

Γιὰ μιά ὁλόκληρη ὥρα, τὰ 21 ἀεροπλάνου σφυροκοποῦσαν τὰ καράβια καὶ τὴς βάσεις. Ἦταν μιά σκληρὴ πολέσεως.

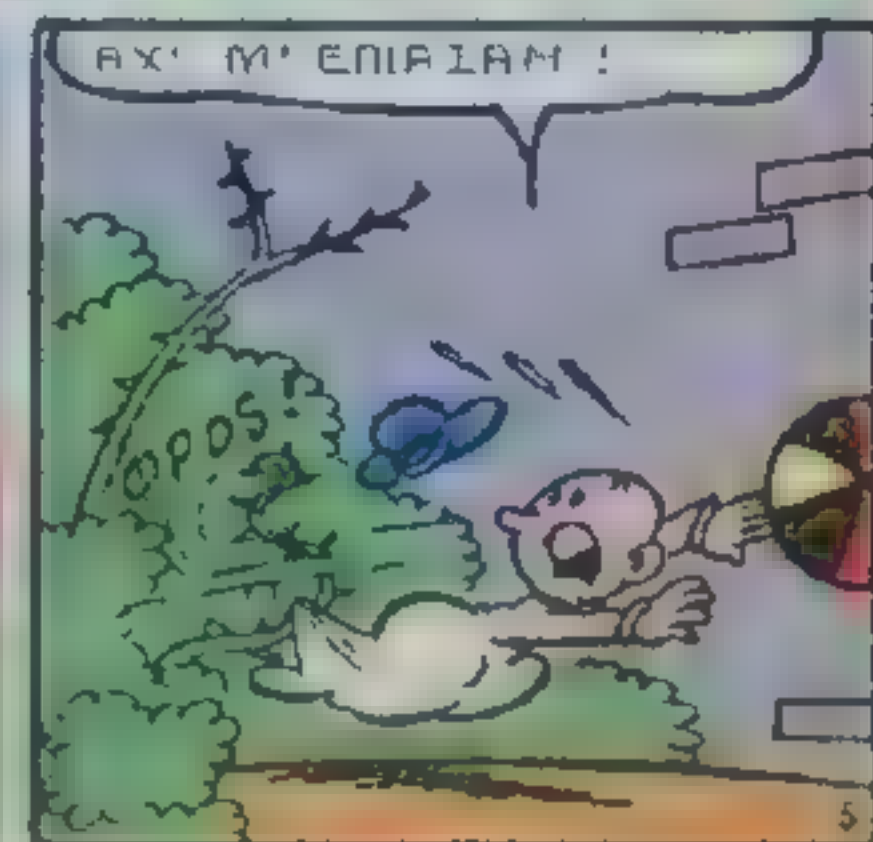
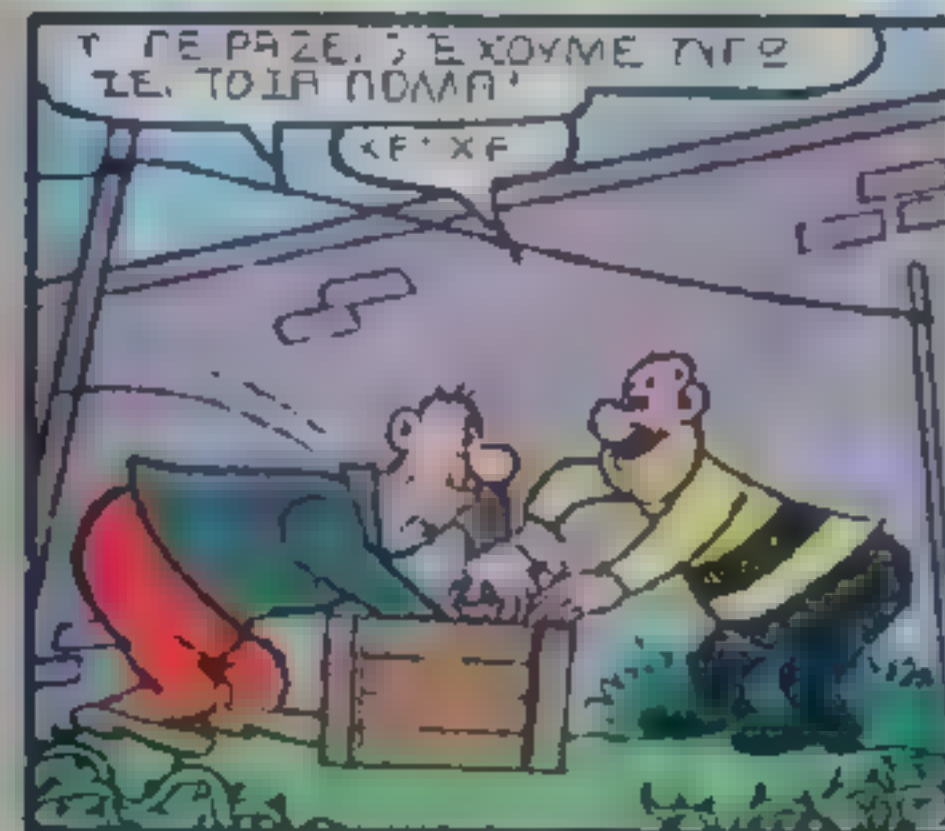
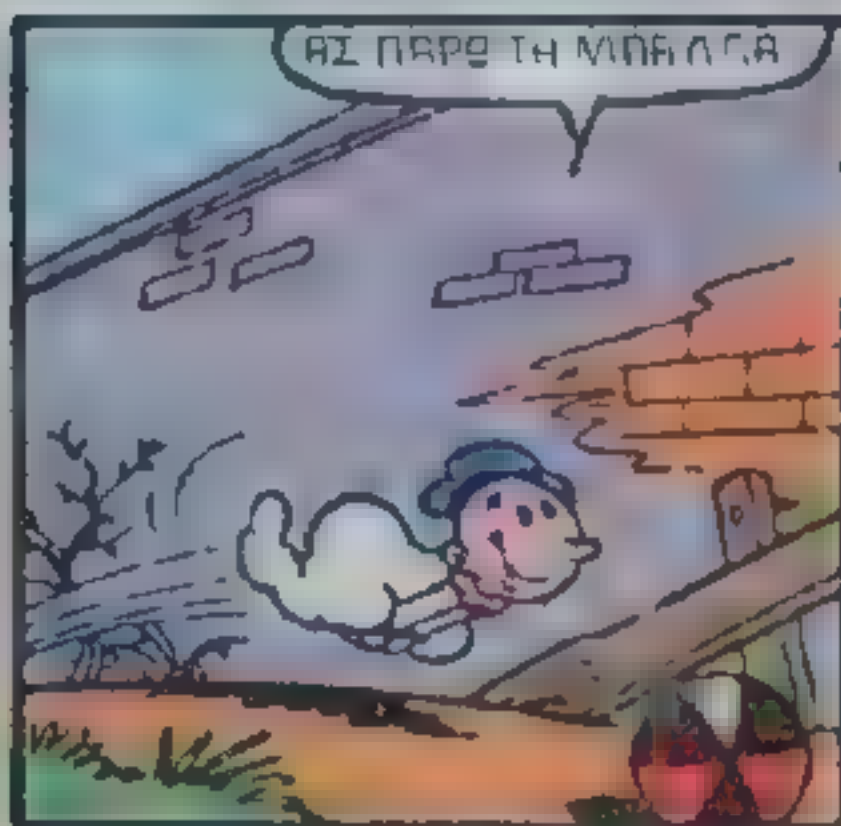
Ὁλόκληρος ὁ Τάραντας πῆρε φωτιά καὶ μαζί του τὰ πλοία ποῦ δὲν πρόλαβαν νὰ νὰ σηκώσουν ἀγκυρά.

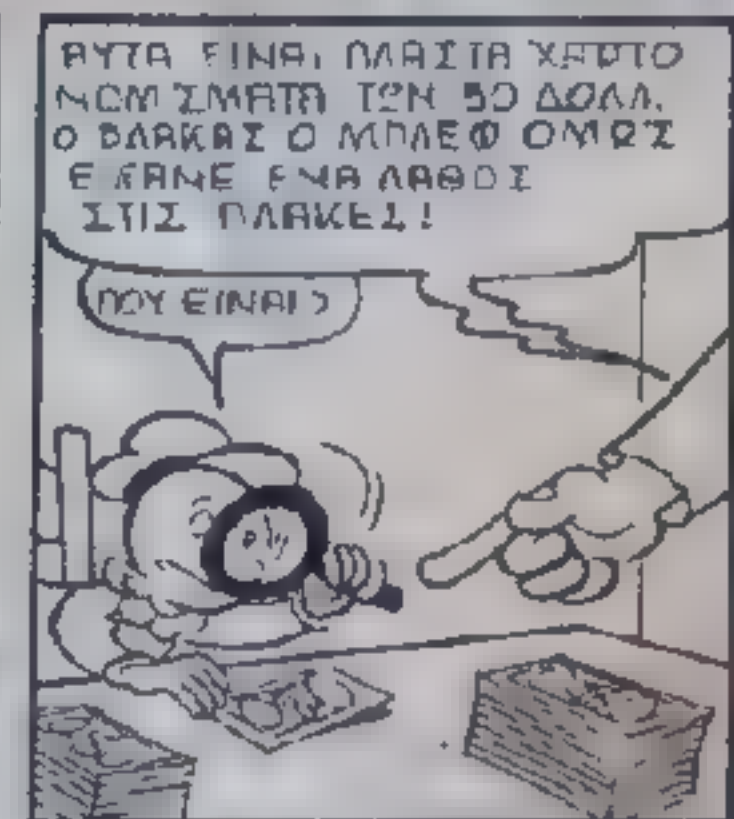
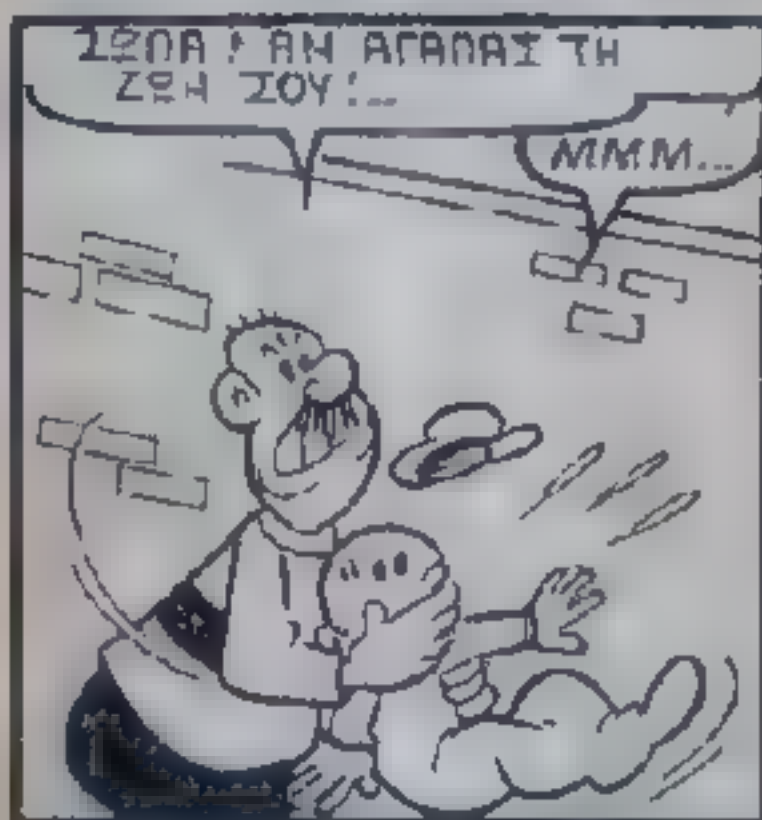
Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ὥρα, ὁλόκληρη ἡ εἰκόνα τῆς ναυτικῆς ἰσχύος τῶν ἀντιπάλων στὴν Μεσόγειο ἔλλαξε ριζικά. Τρία θεωρητικά — ἀνέμεσε στὰ ὅπλα καὶ τὸ νεότευκτο «ἡ τέτοιο» — εὐβιστήκαν ἢ ἀχρηστεύθηκαν. Ἐνα καταδρομικὸ χτυπήθηκε ἀσχημα καὶ τρομερὲς ζημιές ἔπαθαν οἱ ἐγκαταστάσεις.

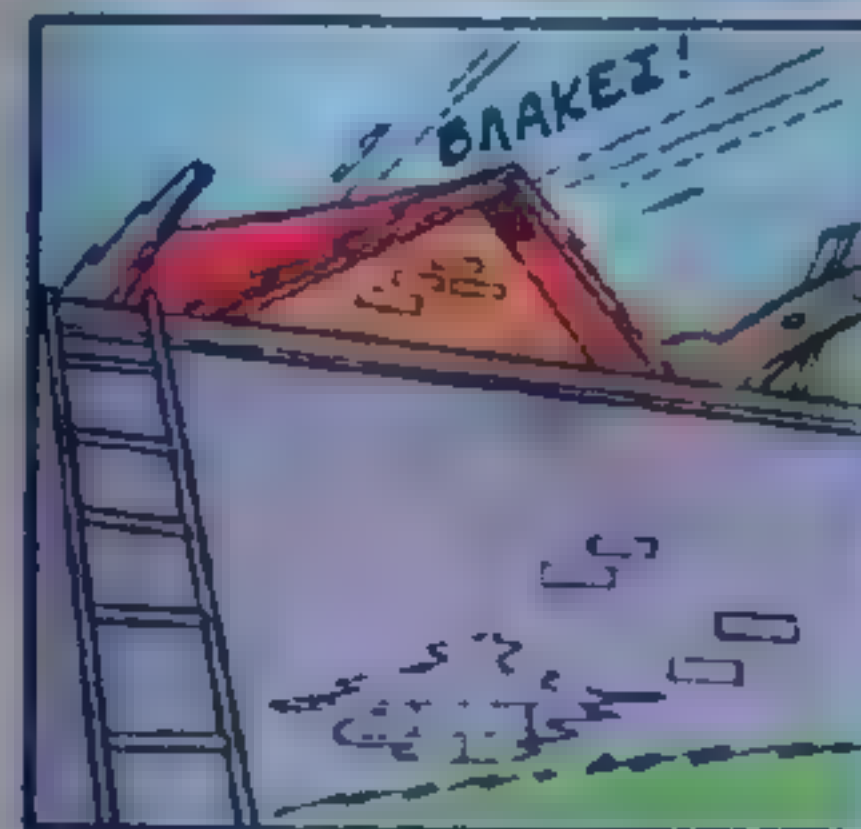
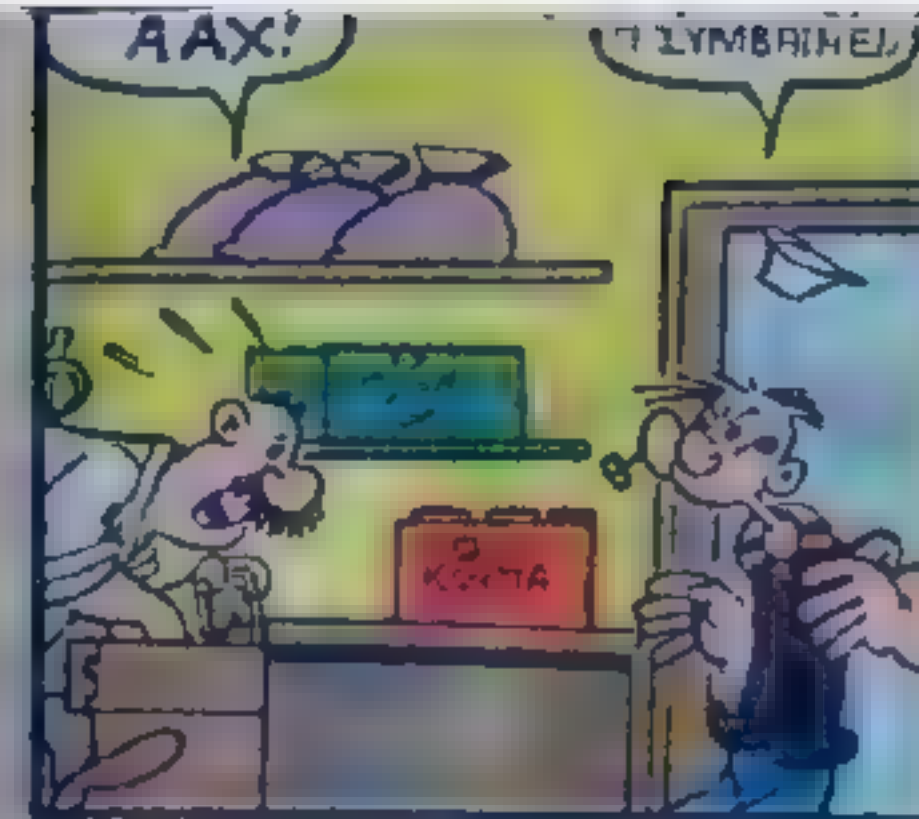
Μετὰ τὸ ἐκκλῶσ ἀπὸ τοῦ ἑρρά, σχεδὸν, τὸν μισὸ στόλο τους, οἱ Ἰταλοὶ δὲν τόλμησαν νὰ ἀναμετρηθοῦν, σὲ ἀποφασιστικὴ ναυμαχία, μὲ τὸν βρετανικὸ στόλο τῆς Μεσογείου.

★★★

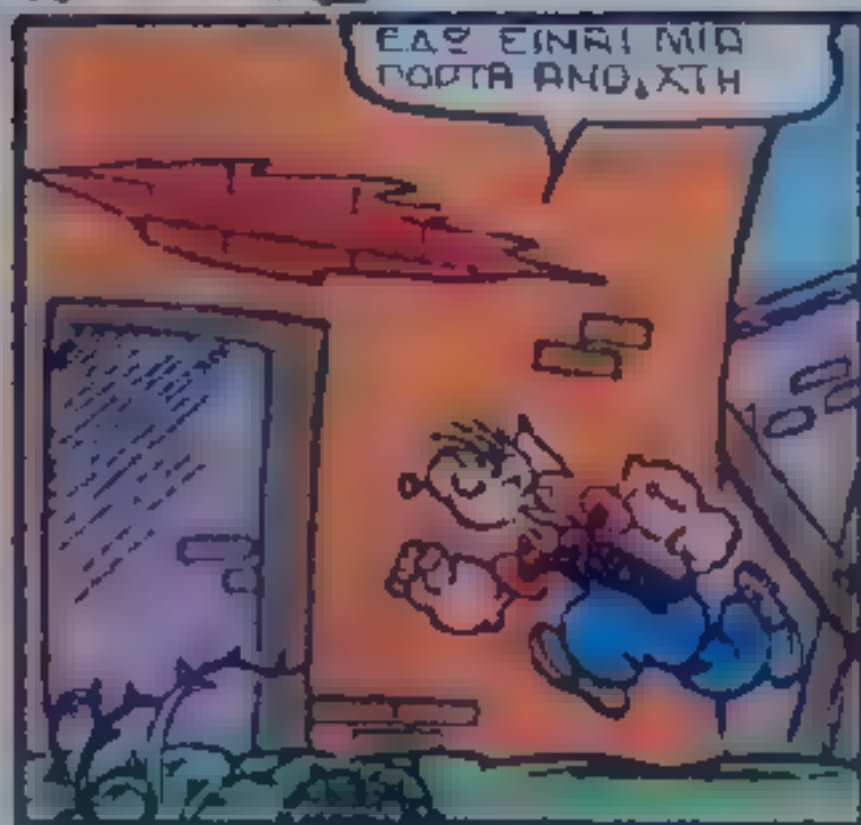

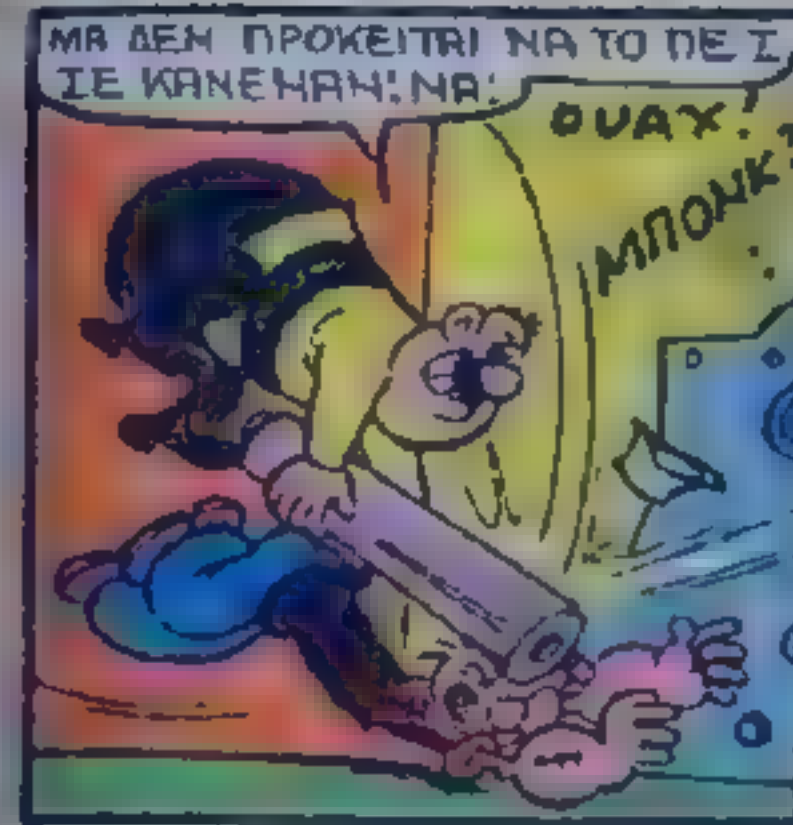

ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ ΑΝΟΧΤΗ

ΟΥΝΟ! ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΕ! ΚΟΜΙΖΑ ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΕΝΕΙ ΕΔΩ ΚΑΝΕΙΣ!

ΑΚΚ.

ΜΑ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΕΙΣ ΣΕ ΚΑΝΕΜΑΝ! ΝΑ!

ΟΥΑΧ!
ΜΠΟΝΚ!

ΤΟΝ ΤΑΚΤΟΔΟΗΣΙΑΜΕ ΚΙ' ΑΥΤΟΝ!

ΔΕΝ ΤΟΣΕΡΑ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΟ! ΤΙ ΚΑΛΑ ΤΥΠΩΝΕΙΤΕ ΕΔΩ?

-ΕΡΕΤΕ...

ΑΙ ΤΟΝ ΠΑΜΕ ΣΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ!

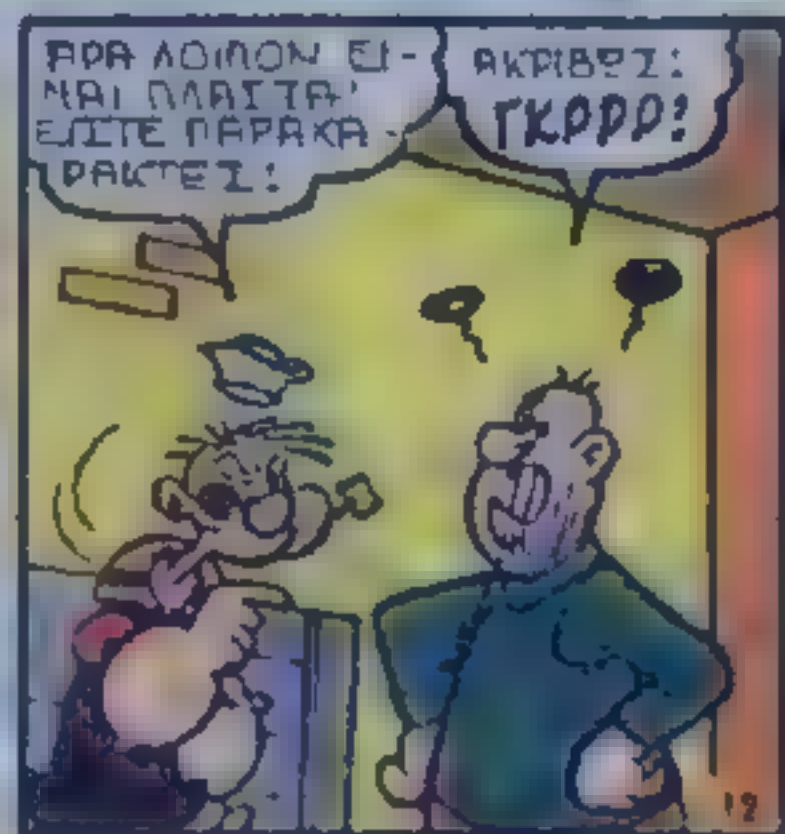

ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΨΑΡΩΑΜΕ ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΟ ΓΑΡΧΗΓΕ. ΘΑ ΤΟΝ ΒΑΛΕΙΣ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ?

ΟΧΙ! ΓΚΡΡ!

ΜΑ ΤΙ ΧΑΛΕΙΣ ΨΗΛΗΝΕΙΣ ΧΑΡΙΤΟ ΝΟΜ ΣΥΜΑΤΑ ΤΩΝ 100 ΔΟΛ ΤΩΝ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΒΡΗΚΑ...

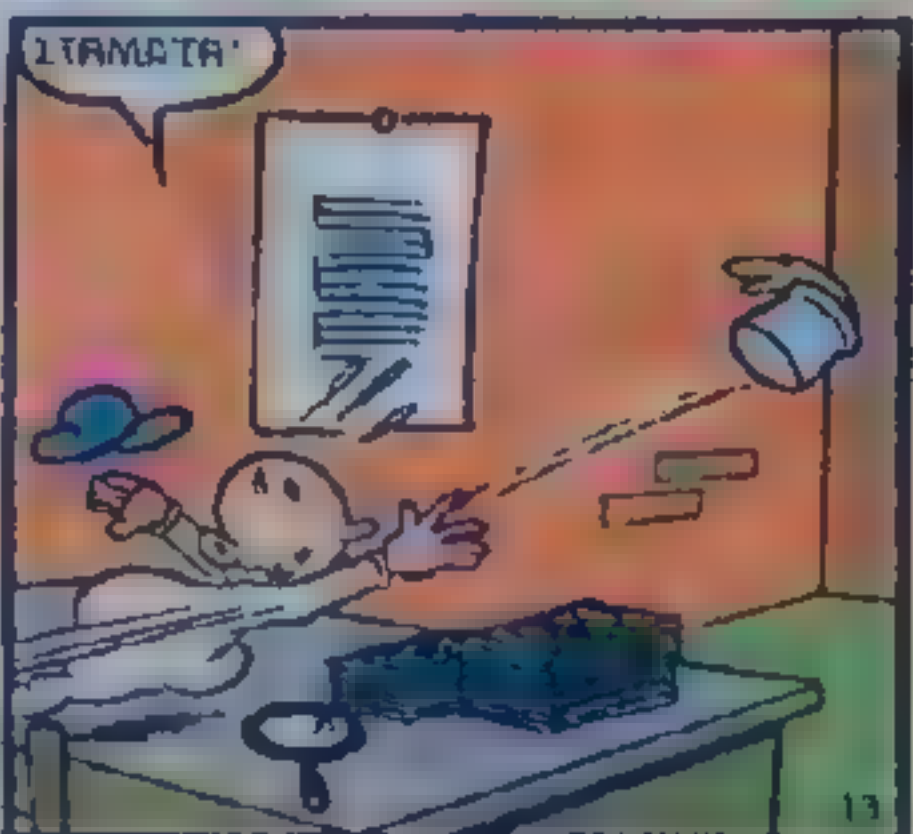

ΑΡΑ ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΙΤΑ ΕΙΣΤΕ ΠΑΡΑΚΑΤΡΑΚΤΕΙΣ!

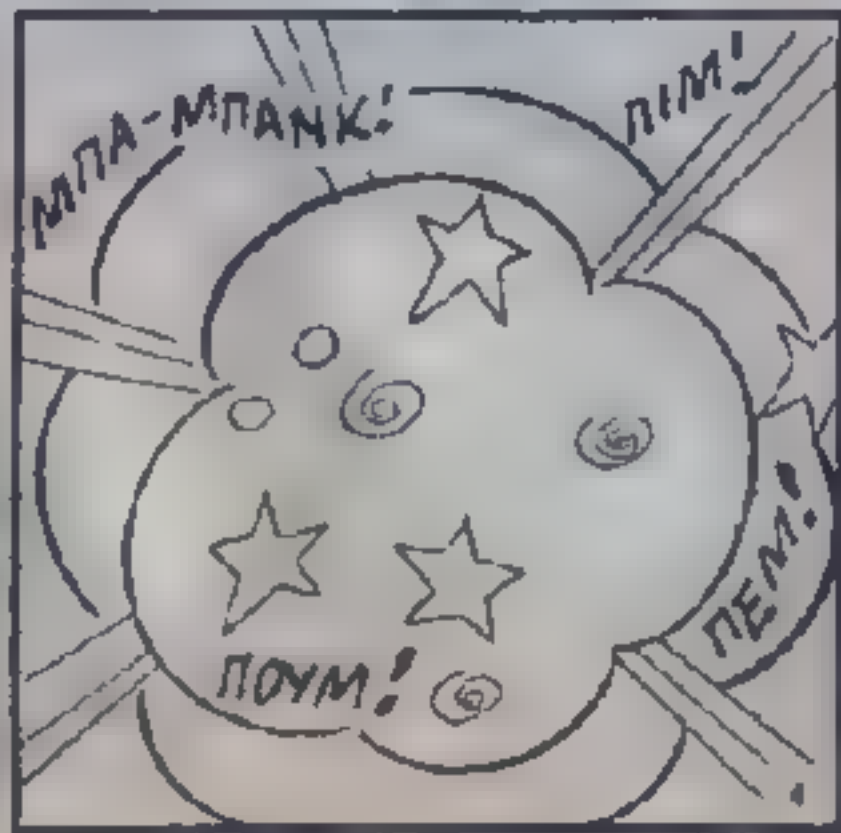
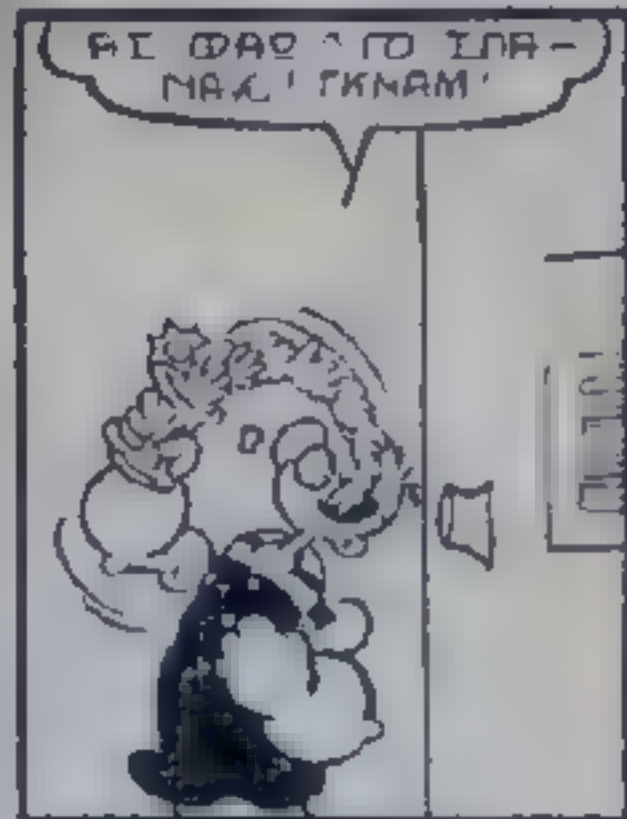
ΑΚΡΙΒΩΣ! ΓΚΡΡΡ!

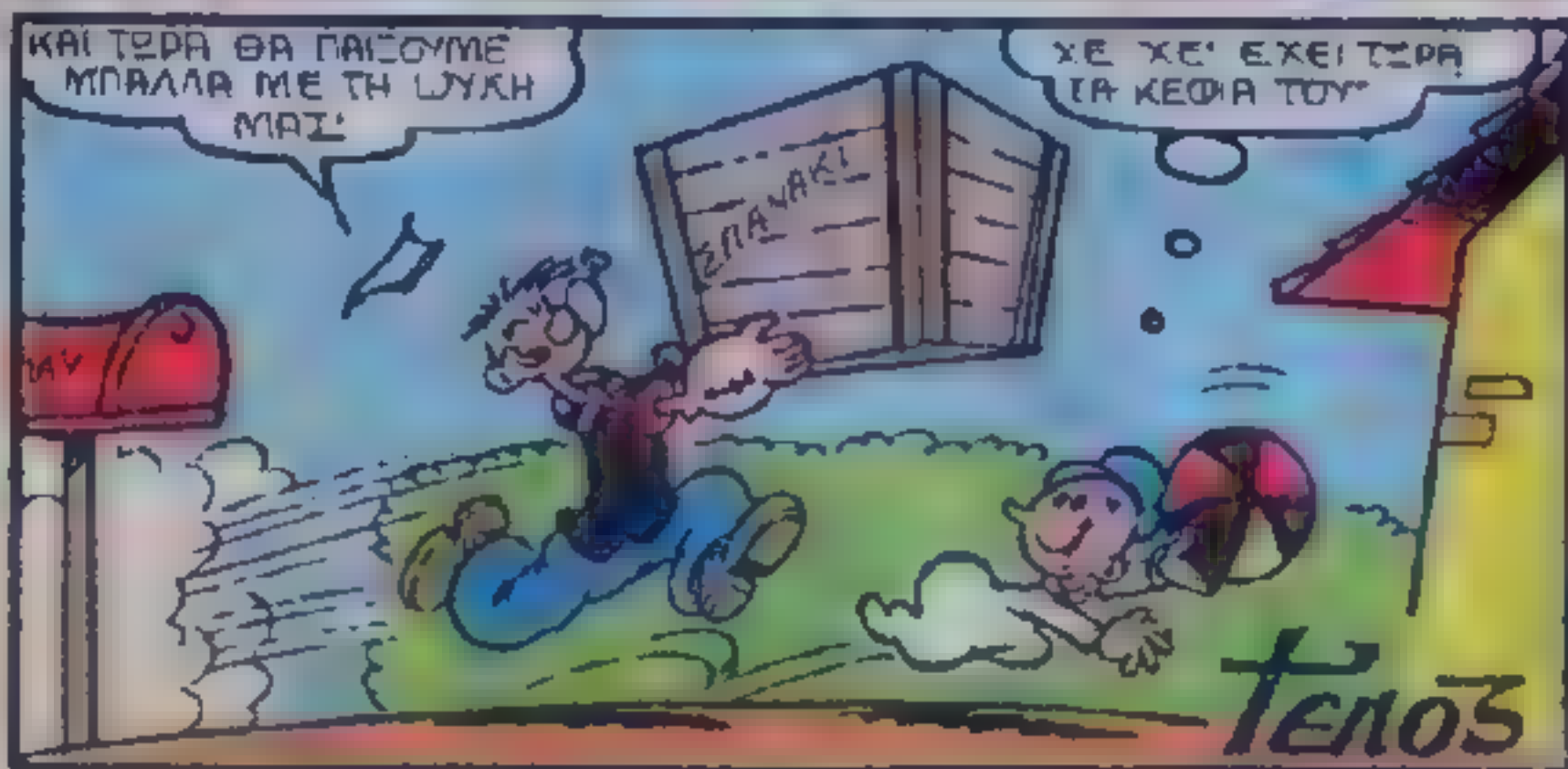
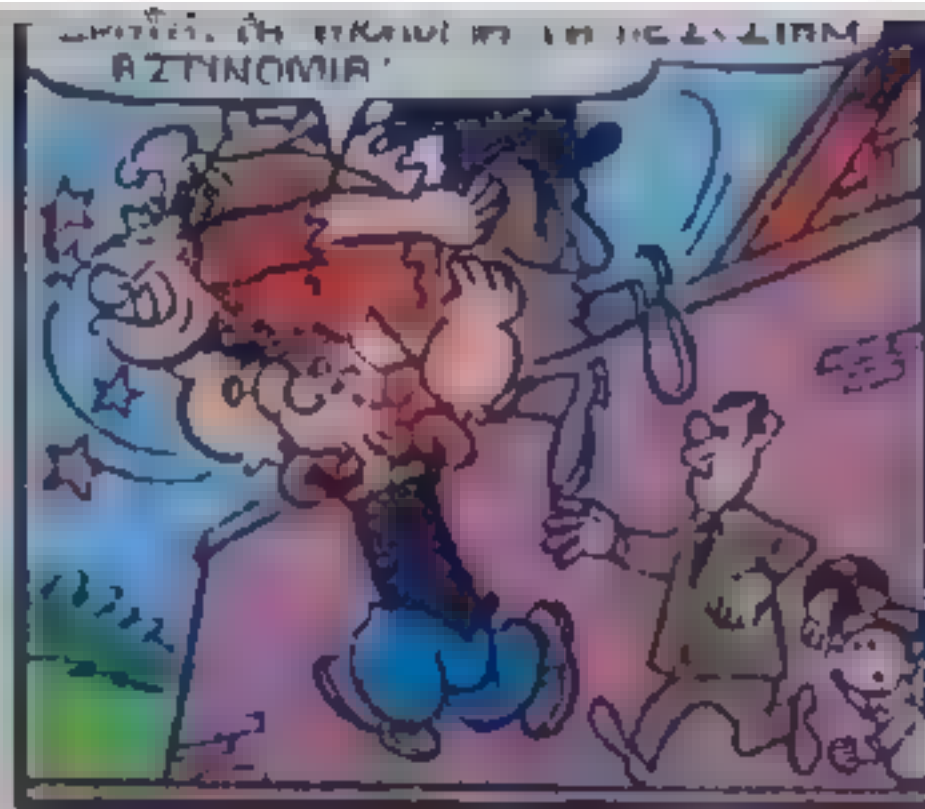

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΜΑΘΩ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΓΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ! ΘΑ ΤΟΝ ΚΡΕΑΔΙΣ!

ΙΣΤΑΜΑΤΑ!

Τὰ λουλούδια

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό ήτανε ένα πολύ φτωχό παιδάκι. 'Ο πατέρας του έλειπε στα ξένα από χρόνια. Πήγε εκεί να δουλέψει, αλλά ούτε γύρισε, ούτε έγραψε, ούτε κανείς ήξερε, αν ζή ή αν πέθανε στην ξενιτιά.

Η μητέρα του παιδιού ξενοδούλευε και κέρδιζε όσα ακριδώς χρειαζόταν να περάσει.

Μά έτυχε να αρρωστήσει κι' αυτή, κι' έτσι δεν είχαν ούτε φωμί να φάνε. Κι' η μητέρα του παιδιού, ήθελε φάρμακα για να γίνει καλά. Καί δεν είχαν λεφτά ν' αγοράσουν.

Λέει, λοιπόν, τὸ παιδί στην μανούλα του

— Μάννα, θά πάω κάτω στην πολιτεία, νά δω τίποτε, νά πουλήσω, νά κερδίσω χρήματα, γιά νά πάρω φωμί καί φάρμακα γιά σένα

— Καί τί θά πουλήσης γιόκα μου; λέει ἡ μητέρα του. Ἐμείς ὅδῶ δέν ἔχουμε τίποτε νά πάρης γιά νά τὸ πουλήσης.

— Οἱ δουνσπλαγιές καί οἱ κάμπαι τοῦ χωριοῦ μας εἶναι γιομάτοι ἀπό ἀγριολούλουδα! λέει τὸ παιδί. Θά διαλέξω τὰ καλύτερα καί θά πάω στήν πόλι, νά τὰ πουλήσω.

— Γυέ μου, στήν πόλι ἔχουν καλύτερα λουλούδια! λέει ἡ μάννα του. Ποιὸς θά κυττάξῃ τὰ φτωχά, τὰ ἀγριολούλουδα τοῦ χωριοῦ μας;

— Μάννα, πρέπει νά κάνω

Τέλος

κάτι. Αυτό σκέφτηκα, αυτό θα κάνω, κι' ο Θεός βοηθός...

Σηκώνεται, πολύ πριν ξημερώσει το παιδί, παίρνει ένα μεγάλο καλάθι, κι' από τις δουνοπλάγιες κι' από τους κάμπους του χωριού του μαζεύει και το γιομίζει με ωραία άγριολούλουδα!

Υστερα, με βήμα γρήγορο, τραβάει για την πολιτεία και φθάνει κατά τις δέκα το πρωί εκεί.

Κάθεται μπροστά σ' ένα μεγάλο κτίριο, απλώνει τα άγριο-λουλούδα του, κι' αρχίζει να τα διαλαλή:

— Άγριολουλούδα! Ωραία άγριολουλούδα!

Κόσμος πήγαινε, κόσμος έρχόταν, όμως, κανείς δεν το πρόσεχε, κανείς δεν το ρωτούσε πόσο κάνουν...

Το παλικάρι όμως, δεν απογοητευόταν, κι' όλο φώναζε με δυνατή φωνή

— Άγριολουλούδα! Πάρτε ωραία άγριολουλούδα!

Ο ήλιος όμως του μεσημεριού, άρχισε να χτυπάει τα άγριολουλούδα του.

Λέει τότε μέσα του, το παλικάρι:

— Άς πάω να φερω λίγο νερό, να τα δροσίσω, για να

μη μαραθούν!

Άφνειο το καλάθι και τα λουλούδια του για λίγο, και παει να βρή καμμιά δρύση, να πάρη νερό

Βρύση βρήκε, λίγο πιο πέρα, αλλά δεν είχε τίποτε για να μεταφέρει το νερό.

Άρχισε, λοιπόν, να γιομίζει τις χούφτες του με νεράκι έρσορο και να τρεχά στα λουλούδια του, να τα ραντίζει.

Μέχρι να φέρη όμως, το νερό από τη δρύση ως τα λουλούδια, το νερό έτρεχε από τις χούφτες του και μόνο λίγες σταγόνες έμεναν κάθε φορά και μ' αυτές ραντίζει τα λουλούδια του.

Από ένα παράθυρο του μεγάλου κτιρίου, που στο πεζοδρόμιό του είχε το καλοθάκι του και τα λουλούδια του, έτυχε, εκείνη την ώρα, να ρεμβάζει ο άρχοντας της πολιτείας, γιατί το κτίριο εκείνο ήταν το ανάκτορό του. Είδε το παλικάρι να πηγαινοέρχεται από τη δρύση στα λουλούδια του, είδε να χύνεται το νερό από τις χούφτες του, και άρχισε να γελάει...

Γιατί ο άρχοντας νόμιζε ότι το παιδάκι κάνει κάποιο παιχνίδι για να περάσει ή ώρα του...

Κάποια στιγμή, την ώρα που το παιδί πήγαινε στη δρύση, για να γιομίσουν τις χούφτες του νερό, εκεί που είχε τα λουλούδια του, έτυχε να σταματήσει

ένας χοντρός έμπορος καβύλα στο άλογό του. Είχε συναντήσει κάποιο γνωστό του εκεί και σταμάτησε για να κουβεντιάσει μαζί του.

Καθώς όμως κουβεντιάζαν, το άλογό του βρήκε την ευκαιρία και μασούλησε με όρεξη τα λουλούδια του φτωχού παλικαριού.

Γυρίζει το παιδί με λίγο νερό στις χούφτες του για να ραντίσει τα λουλούδια και βλέπει το άλογο να τα τρώει. Βάζει τα κλάματα κι' αρχίζει τις φωνές:

— Τα λουλούδια μου! Τα λουλουδάκια μου!

Και σπρώχνει με όρμη το άλογο που τα έτρωγε.

Το άλογο ξαφνιάζεται, σγκώνεται στα μπροστινά πόδια και ρίχνει κάτω τον καθαλλάρη του.

Μαζεύεται πολύς κόσμος. Έρχονται χωροφύλακες.

Ο χοντρός έμπορος ήταν έξω φρενών. Σπκώνεται κατασκο-νισμένος από κάτω και λέει στους χωροφύλακες

— Πιάστε αυτό το παλιό-παιδί! Πείραξε το άλογό μου κι' αυτό τρώμαξε και μ' έριξε κάτω! ..

Πιάνουν οι χωροφύλακες το παιδάκι και το πάνε στο δικαστήριο, να το δικάσουν

Δικαστής όμως, ήταν ο άρχοντας του τόπου που κύτταζε από το παράθυρο και τα είδε όλα

Λέει ο χοντρός έμπορος:

— Άρχοντά μου, αυτό το παλιόπαιδο, πείραξε το άλογο μου, που ξαφνιάστηκε και μ' έριξε κάτω. Αν δεν πρόσεχα, θα χτύπαγα δαχτυλίδι... Τέτοια παλιόπαιδα, πρέπει να τα κλείνουν στη φυλακή...

— Έσύ, τί λές; ρωτάει ο άρχοντας το παλικάρι.

— Το άλογό του έτρωγε τα λουλούδια μου! είπε το παιδάκι. Τα είχα φέρει από το χωριό μου, να τα πουλήσω. Με τα λεφτά που θα μάζευα θα έπαιρνα φάρμακα για την μαρούλα μου, που είναι άρρωστη, κι' αν περίσσευσαν, θ' αγόραζα και λίγο φωμάκι. Μόλις είδα το άλογο να τρώει τα λουλούδια μου το έσπρωξα...

— Άκου; λέει ο άρχοντας στον χοντρό έμπορο. Το άλογό σου έκανε ζημιά! Έφαγε το έμπορεύμα του φτωχού αυτού παιδιού! Πρέπει να το αποζημιώσεις...

— Ποια εμπόρευμα; Ποια λουλούδια; Δεν είδα τίποτε!... λέει ο έμπορος.

— Δεν πρόσεξες, γι' αυτό θα σε τιμωρήσω με επ' οικεία! είπε ο καλός άρχοντας. Σε καταδικάζω να πληρώσεις στο μικρό φτωχό παιδάκι, έκοτό νομίσματα...

— Αν είναι έτσι, να το πληρώσω! λέει ο έμπορος. Δεν θέλω να ζημιώνω κανένα...

Παίρνει τα εκατό νομίσματα χαρούμενο το παιδάκι.

Ο άρχοντας όμως, του λέει:

— Σύ, περίμενε! Πουλαγες τα λουλούδια χωρίς να έχης άδεια. Γι' αυτό, θα σε κλείσω σ' η φυλακή...

Παίρνουν το παιδάκι οι χωροφυλακες και το κλείνουν στη φυλακή

Δεν πέρασε πολλή ώρα και έρχεται ο άρχοντας.

— Άκουσε, λέει στο παιδάκι. Η ποιή σου τελείωσε. Έξω, είναι μία άμαξα. Μέσα είναι ένας γιατρός με φάρμακα. Έχω φορτώσει και τρόφιμα και ρούχα για σένα και για τη μητέρα σου! Πηγαίνε στην άμαξα. Θα πάτε στο χωριό. Κι' όταν θα γίνη καλά η μητέρα σου, θάρητε στο παλάτι μου. Έχω καλή δουλειά και για τους δυό σας! Έσθια, μία φορά, θα σε σπουδάσω γεωπόνω, και θα σ' έχω στον κήπο του παλατιού μου, να μου φυτεύς τα πιο όμορφα λουλούδια!

Αυτά είπε ο άρχοντας κι' αυτά έγιναν κι' έτσι ζήσανε αυτοί καλά κι' εμείς, άμποτε, καλύτερα

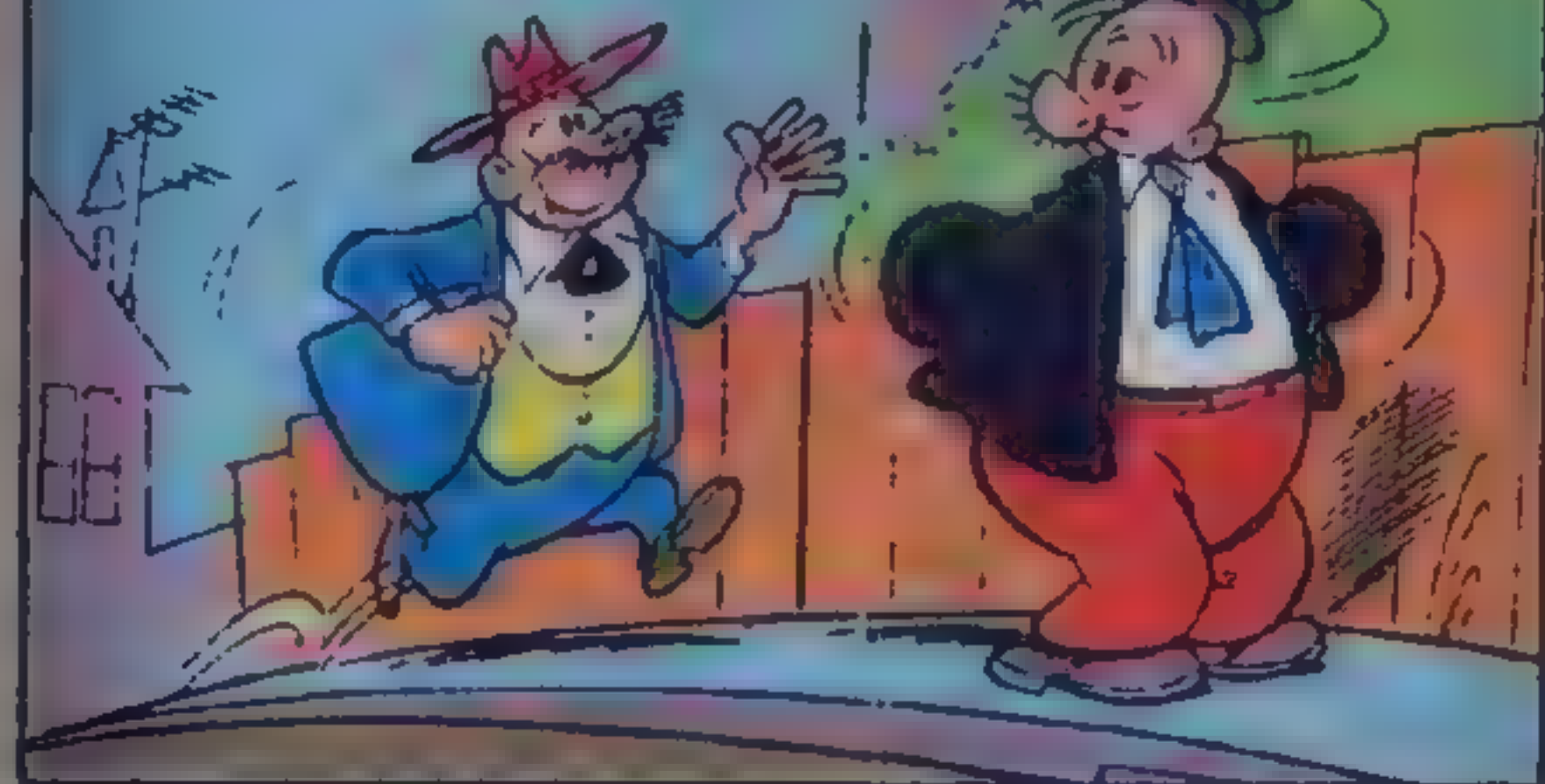
*

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ 21

ΘΑ ΤΡΕΛΑΘΩ ΓΙΑ ΣΚΕΨΩ Ο ΠΟΛΥΤΟΣ ΕΙ ΠΟΛΥΤΟ ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ;

ΒΟΙΔΙΣ ΜΕ ΦΟΝΑΖΕ;

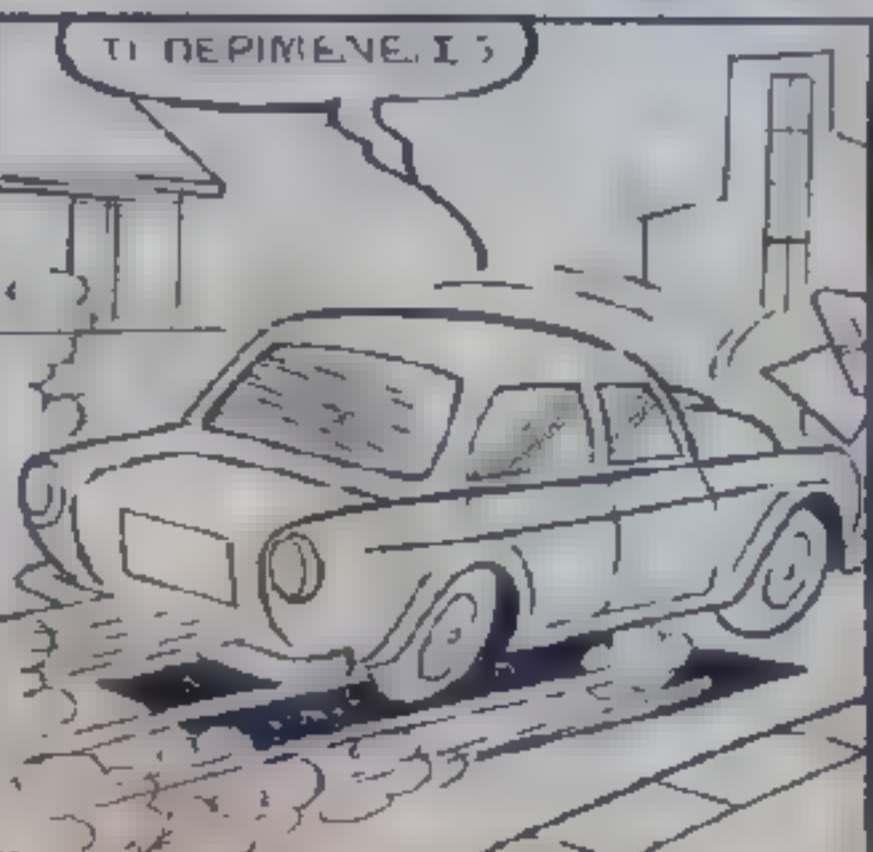
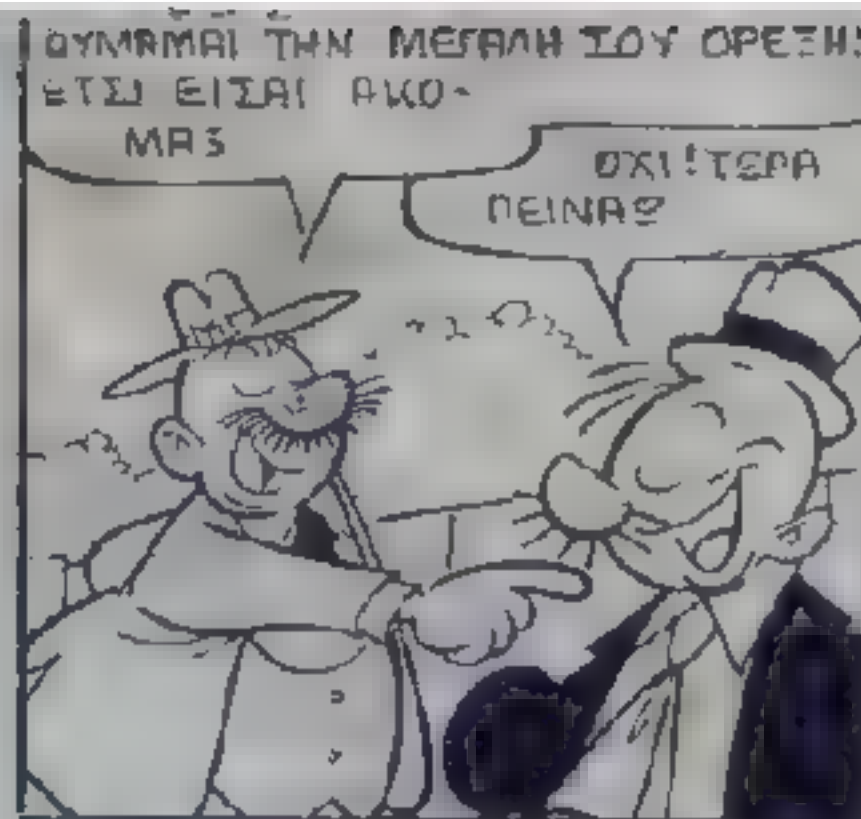
ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΓΕΡΟ-ΒΛΕΠΟΥΣ;

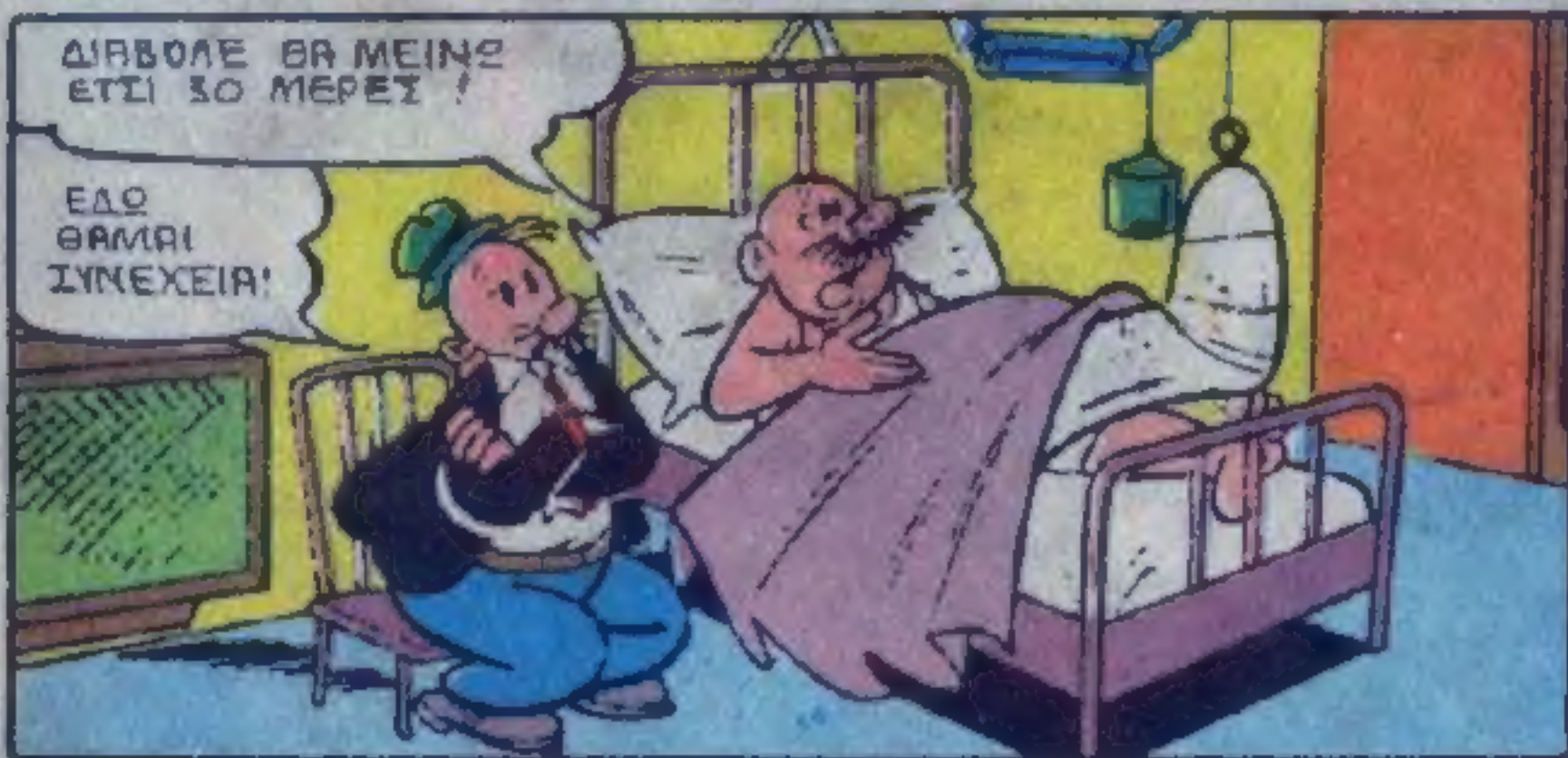
Ο ΦΟΛΚΟ! ΠΟΙΟ ΧΑΙΡΩΜΑΙ ΠΟΥ ΣΕ ΒΡΕΛΩ!

ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΙΔΩΘΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΙΡΟ ΠΟΥ ΚΗΜΑΙΣΤΑΝ ΣΤΟ ΣΥΡΑΤΟ!..

ΝΑΙ!

ΧΕΙ ΧΕ ΤΟΥ ΕΒΑΝΑ ΜΕΙΛΑ
ΧΑΠΙ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΥΠΝΟ!

ΕΛΑ, ΠΙΕΣ
ΦΟΛΚΟ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΠΟΝΤΟ!

ΚΑΙ ΘΑ ΤΟΝ
ΚΛΕΙΔΩΣΩ!

ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΗΡΩ ΓΗ ΘΕ-
ΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΚΡΕΒΒΑ-
ΤΙ! ΧΕΙ ΧΕ!

ΓΚΛΟΥ! ΓΚΛΟΥ!

ΤΟ ΥΠΝΟΤΙΚΟ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΚΑ-
ΝΕΙ ΕΠΙΔΡΑΣΗ!

ΟΥΑΧ!
ΤΙ ΝΥΙΤΑ!

... ΚΑΙ ΘΑ ΚΑΤΑΒΡΟΧΕΙ-
ΣΩ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ
ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ !...

ΠΡΙΝ ΤΟΥ ΦΑ-
ΝΗΚΕ ΤΟ ΦΑΓΗ-
ΤΟ ΜΑΙΣ

ΕΡΑΙΟ
ΗΤΑΝ!

ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ
ΚΑΙΡΟΥ!

ΡΟΝ... ZZZ...

ΘΑ ΤΟΝ ΚΡΥΨΩ ΣΤΗ
ΝΤΟΥΛΑΡΑ!...

ΜΟΝΟ ΝΑ ΜΟΥ ΦΕΡΝΕΤΕ ΜΕΓΑΛΥ-
ΤΕΡΕΣ ΜΕΡΙ-
ΔΕΙ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ!

ΤΙ ΤΥΧΗ! ΠΟΥ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΤΟΝ
ΦΟΛΚΟ!

ΠΑΡΑΚΑΛΩ! ΟΛΟΙ ΚΑΝΟΥΝ
ΛΑΘΗ!

ΧΩΡΙΣ...
ΤΟ 24 ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ.
ΦΟΛΚΟ ΠΕ-
ΠΕΡ!

ΕΙ
ΕΙΣ...

ΙΣΤΕΣ ΝΑ ΜΗΝ ΚΟΙΤΑΞΕΙ
ΚΑΛΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ!

ΕΙ ΟΧΙ! ΑΥΤΟ ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ 24 ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο
ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ
ΜΕΤΑ!

ΤΟΝ ΑΝΤΕΣΟΝΑ! ΤΩΡΑ ΘΑ
ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΟΙΩ -
ΘΩ!

